

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

№ 13. | WARSZAWA, DNIA 18 WRZEŚNIA 1919 r. | Rok I.

TREŚĆ: 1. Przystąpienie Polski do Międzynarodowego Związku Telegraficznego. 2. Ustawa o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji. 3. Rozporządzenie w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy. 4. Tymczasowe postanowienia o postępowaniu z przesyłkami niedoręczalnemi, przesyłkami bez adresu i przedmiotami znalezionemi. 5. Wolność od opłaty przesyłek pieniężnych Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (w przyszłości Banku Polskiego). 6. Przyznanie tantjemy urzędnikom w dziale telegraficznym. 7. Zmiana artykułu 19 Tymczasowych przepisów dyscyplinarnych. 8. Cena blankietów na telegramy władz i urzędów. 9. Uzupełnienie wykazu urzędów pocztowo - telegraficznych. 9a. Wykaz reaktywowanych urzędów pocztowych i telegraficznych w Okręgu Dyrekcji Lwowskiej. 10. Mianowania, przeniesienia i wiadomości osobowe. 11. Konkursy. 12. Składki na Skarb Narodowy.

№ 23475/1086/IV.

1.

Przystąpienie Polski do Międzynarodowego Związku Telegraficznego.

Państwo Polskie zgłosiło w swoim czasie w drodze dyplomatycznej przystąpienie do międzynarodowego Związku Telegraficznego i przyjęło dla międzynarodowego ruchu telegraficznego z Polski i do Polski zasady telegraficznej umowy międzynarodowej zawartej w Petersburgu dnia 22 lipca 1875 roku.

Formalne zawiadomienie wszystkich państw, uczestniczących w Międzynarodowym Związku Telegraficznym o przystąpieniu Państwa Polskiego do tego Związku zostało obecnie przeprowadzone przez Rząd Rzeczypospolitej Portugalskiej.

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1919 r.

2.

U S T A W A

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o powołaniu pracowników kolei, poczty, żeglugi parowej, telegrafu i telefonu do służby w armji.

(Ogłoszona w Dzienniku Praw P. P. z 14.VIII.1919 № 65 poz. 396).

Art. 1. W czasie wojny każdy pracownik kolei, żeglugi parowej, poczty, telegrafu i telefonu, aż do 50 r. życia, — o ile w myśl obowiązujących ustaw nie podlega obowiązkowi czynnej służby wojskowej, — może być odpowiednio do swych kwalifikacji i specjalności powołany za wynagrodzeniem do obsługi komunikacji wojskowych i łączności armji.

Art. 2. Ilość i rodzaje pracowników, powołać się mających na mocy tej ustawy, ustalone będą przez Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami. Powołani pracownicy na mocy niniejszej ustawy otrzymują wynagrodzenie, przewidziane w ustawie z dn. 11 lipca 1919 r. Dz. Pr. № 59, normującej stosunki służbowe funkcjonarjuszów państwowych podczas pełnienia służby wojskowej.

Art. 3. Pracownicy, w art. 1 wymienieni, z chwilą ich powołania składają przysięgę dla nich przepisaną, stają się osobami, należącymi do poczty wojennego, i jako takie podlegają mocy ustaw, przepisów i rozkazów wojskowych.

Art. 4. Winni uchylenia się od obowiązków, ustawą niniejszą nałożonych, podlegają karom, przepisanych za uchylenie się od powszechnego obowiązku służby wojskowej.

Art. 5. Wykonanie ustawy niniejszej należy do Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Spraw Wojskowych:

Leśniewski

№ 1705/Pr./177/II.

3.

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie odpowiedzialności Zarządu pocztowego za krajowe przesyłki pocztowe i telegramy.

Na podstawie art. 26 Ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. P. № 44 z r. 1919 r.) rozporządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu przejściowo aż do czasu wydania Ordynacji pocztowej, co następuje:

Art. 1.

I. Zarząd pocztowy odpowiada:

1) Przy poleconych przesyłkach listowych tylko w razie zaginięcia i wypłaca odszkodowanie 40 mk. lub 50 kor. w każdym poszczególnym wypadku zaginięcia polecanej przesyłki listowej, bez względu na rzeczywistą wartość zaginionej przesyłki.

2) Przy listach wartościowych i paczkach, za zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie zawartości i wypłaca odszkodowanie według zwyczajnej wartości, jaką zaginione, brakujące lub uszkodzone przedmioty posiadały w chwili i miejscu nadania przesyłki, z tem jednak ograniczeniem, że suma odszkodowania:

- a) przy listach wartościowych i paczkach z podaną wartością nie może przekraczać wartości podanej przez wysyłającego, przy paczkach zaś bez podanej wartości o wadze do 3 kg. nie może przekraczać sumy 30 mk. lub 45 kor., o wadze ponad 3 kg. do 5 kg. sumy 50 mk. lub 75 kor., a o wadze ponad 5 kg., jak za paczkę bez podanej wartości do 5 kg. więcej 6 mk. lub 9 kor. za każdy kg. wagi ponad 5 kg., przyczem część kg. liczy się za cały kilogram;
- b) jeżeli w wypadkach tych chodzi o papiery wartościowe, notowane na giełdzie, a opiewające na okaziciela, to zwraca się tylko ich wartość według kursu giełdowego, pod warunkiem, że właściciel tych papierów odstąpi równocześnie Zarządowi pocztowemu aktem ze skutkiem prawnym wszelkie prawa, wynikające z posiadania tych papierów i umożliwi Zarządowi pocztowemu, przez oznajmienie znamion papierów wartościowych i wręczenie papierów pomocniczych, dowodów i t. p., wdrożenie postępowania w celu uznania ich nieważności. Przy innych papierach wartościowych, jakoteż innego rodzaju dokumentach (oszczędnościowe książeczki wkładkowe, weksle, skrypty dłużne i t. p.) zwraca Zarząd pocztowy jedynie koszt, wyłożone celem uzyskania takiego samego prawnie ważnego nowego papieru lub dokumentu, albo zwraca koszt, wyłożone celem ściągnięcia wierzytelności, wynikającej z zaginionego papieru lub dokumentu.

Dopiero wówczas, gdyby to bez winy uprawnionego nie dało się uskutecznić, zwraca Zarząd pocztowy poszkodowanemu rzeczywiście poniesioną szkodę.

3) Przy przekazach: za wpłaconą sumę.

4) Przy przesyłkach pocztowych za pobraniem:

- a) za samą przesyłkę w tych samych wypadkach i w tej samej rozciągłości, jak za przesyłki tego samego rodzaju bez pobrania;
- b) jeżeli przesyłkę wydano odbiorcy bez ściągnięcia sumy pobrania, za rzeczywistą szkodę, najwyżej jednak tylko do wysokości podanego pobrania;
- c) za wpłacone pobranie, jak przy przekazie pocztowym.

5) Przy listach ze zleceniem pocztowym:

- a) za zaginięcie listu ze zleceniem pocztowym; za tego rodzaju list uważa się także list, w którym urząd pocztowy dosyła za adresem lub zwraca dokument wierzytelnościowy.

Odszkodowanie wynosi 40 mk. lub 50 kor. za jedną przesyłkę, bez względu na jej wartość;

- b) jeżeli dokument wierzytelnościowy wydano odbiorcy bez uiszczenia sumy wierzytelności, albo jeżeli dokument wierzytelnościowy zaginął w pocztowym urzędzie oddawczym, odpowiada Zarząd pocztowy za rzeczywistą szkodę, jednak tylko do wysokości tej sumy, którą należało ściągnąć od odbiorcy i z tem zastrzeżeniem, że wysyłający odstąpi Zarządowi pocztowemu swoje roszczenie przeciw odbiorcy;
- c) za sumę już uiszczoną: jak przy przekazie pocztowym;
- d) przy kartach ze zleceniem pocztowem: za uiszczoną sumę jak przy przekazie pocztowym.

II. W innych wypadkach, jak tych, które wymienione pod I. (1 do 5) nie przyjmuje Zarząd pocztowy na siebie żadnej odpowiedzialności materialnej, a w szczególności nie odpowiada za pieniądze włożone do przesyłek pocztowych, a nie deklarowane, nie odpowiada również ani za utracony zysk, ani za szkody, wynikłe z opóźnienia wysyłki, transportu, wydania lub doręczenia przesyłek pocztowych.

III. Za inne przedmioty, aniżeli te, które powyżej oznaczono, w szczególności za przesyłki pocztowe nierejestrowane, wyjąwszy w wypadku pod I., 5. d), Zarząd pocztowy materialnie nie odpowiada.

IV. Wreszcie nie bierze Zarząd pocztowy na siebie żadnej odpowiedzialności materialnej za przesyłki pocztowe, przyjęte do transportu tylko wyjątkowo na własną odpowiedzialność wysyłającego.

V. Państwowy Zarząd Poczt i Telegrafów dokłada wszelkich starań o należyte utrzymanie ruchu telegraficznego, nie przyjmuje jednak żadnej odpowiedzialności materialnej za ewentualne szkody, powstałe wskutek zaginięcia, przekręcenia lub opóźnienia telegramów i zwraca jedynie w pewnych, w ordynacji telegraficznej określonych wypadkach, należytości, zapłacone za telegramy.

Art. 2.

1. Materialna odpowiedzialność Zarządu pocztowego za przesyłki pocztowe jest wykluczona, jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie spowodował sam wysyłający lub odbiorca wskutek własnej winy lub niedbalstwa, wskutek niezastosowania się do przepisów pocztowych, określających warunki nadania, transportu i odbioru, albo jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie powstały wskutek naturalnej właściwości przedmiotu, a w szczególności z powodu zepsucia wewnętrznego, ułatniania się lub wycieku.

W szczególności nie odpowiada Zarząd pocztowy materialnie za przesyłki, zawierające płyny i przedmioty kruche, łomliwe, ulegające łatwo rozbiciu lub zepsuciu albo zgniliznie i za przesyłki z żywymi zwierzętami.

W razie wątpliwości, czy szkoda powstała wskutek naturalnej właściwości przedmiotu, lub niedostatecznego opakowania lub zamknięcia, jest domniemanie, że szkoda powstała z tych właśnie przyczyn.

2. Obowiązek Zarządu pocztowego do odszkodowania za przesyłki pocztowe odpada, jeżeli zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie nastąpiły wskutek wydarzeń wojennych lub wogóle wskutek siły wyższej.

3. Za przedmioty wykluczone od transportu pocztą, nie odpowiada Zarząd pocztowy w żadnym wypadku materialnie.

Art. 3.

Wszelkie roszczenia o odszkodowanie przeciw Zarządowi pocztowemu traci:

1) kto na liście wartościowym albo paczce podał przy nadaniu w zamiarze oszukańczym wartość za wysoką;

2) kto na liście wartościowym albo paczce podał przy nadaniu inną zawartość, a za inną żąda następnie odszkodowania.

Wysyłający, który podał na liście wartościowym lub paczce świadomie, w celu oszukańczym, wartość za wysoką lub podał inną zawartość, aniżeli tą, którą faktycznie wysłał, będzie niezależnie od utraty prawa do odszkodowania, karany za oszustwo przez Sąd karny;

3) kto przedmioty dopuszczone wyjątkowo lub warunkowo nadaje do transportu z pominięciem przepisów pocztowych lub z przemilczeniem zawartości, lub z podaniem zawartości nieprawdziwej, lub wogóle w inny sposób wprowadza w błąd pocztę.

Art. 4.

Odpowiedzialność materialna Zarządu pocztowego za ubytek lub uszkodzenie zawartości listów wartościowych i paczek ustaje:

1) z chwilą przyjęcia tychże bez zarzutu przez odbiorcę;

2) z chwilą wydania przesyłek pocztowych, w wypadkach ustawą określonych, władzom karnym (sądowym lub skarbowym) lub administracyjno-sanitarnym;

3) z upływem czasu, przepisanego do wnoszenia roszczeń o odszkodowanie za zaginięcie, ubytek lub uszkodzenie zawartości przesyłek pocztowych.

Art. 5.

1) Za ubytek lub uszkodzenie zawartości listów wartościowych i paczek, przyjętych przez odbiorcę z zastrzeżeniem odszkodowania może żądać odszkodowania tylko odbiorca.

2) We wszystkich innych wypadkach uprawniony jest do podniesienia roszczenia o odszkodowanie tylko wysyłający lub jego pełnomocnik.

W tym celu musi reklamujący wykazać się oryginalnym receptem nadawczym lub książką nadawczą.

Jeżeli tego uczynić nie może, w takim razie dochodzenie roszczenia zależne jest od tego, czy przesyłka wpisana jest do księgi pocztowej i jeżeli reklamujący udowodni, że jest wysyłającym.

Art. 6.

1) Roszczenie o odszkodowanie musi być zgłoszone przez odbiorcę w pocztowym urzędzie oddawczym przed odbiorem przesyłki i uwidocznione zarazem w potwierdzeniu odbioru (na receptisie oddawczym, liście przesyłkowym).

2) Roszczenie o odszkodowanie ze strony wysyłającego lub jego pełnomocnika, musi być na podstawie oryginalnego receptisu nadawczego lub książki nadawczej wniesione lub spisane w pocztowym urzędzie nadawczym albo bezpośrednio, albo za pośrednictwem urzędu pocztowego miejsca pobytu wysyłającego (pełnomocnika) najpóźniej do 6-ciu miesięcy od dnia nadania przesyłki.

Czasokres sześciomiesięczny zaczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po nadaniu.

3) Wniesienie reklamacji uważa się za równoznaczne ze zgłoszeniem roszczenia o odszkodowanie.

Art. 7.

1) Dla orzecznictwa w sprawie odszkodowania, jakoteż dla wypłaty sum odszkodowania za przesyłki pocztowe, właściwa jest co do roszczeń wysyłającego okręgowa Dyrekcja pocztowa, przełożona urzędowi nadawczemu; co do roszczeń zaś odbiorcy okręgowa Dyrekcja pocztowa, przełożona urzędowi oddawczemu.

2) Sumę odszkodowania asygnuje się uprawnionemu po stwierdzeniu obowiązku Zarządu pocztowego do odszkodowania i wysokości odszkodowania.

3) Orzeczenia w sprawie odszkodowań muszą zawierać, o ile nie uwzględniono w nich żadanego roszczenia w całej pełni, dokładne przedstawienie faktycznego stanu rzeczy, następnie powody częściowego lub zupełnego oddalenia, wreszcie pouczenie o przysługujących poszkodowanej stronie środkach prawnych.

Art. 8.

1) Od orzeczeń okręgowych Dyrekcji poczt i telegrafów w sprawie odszkodowań można się odwołać do Ministerstwa Poczt i Telegrafów, które w sprawach tych rozstrzyga jako instancja druga na drodze administracyjnej ostatecznie.

2) Odwołanie ma być wniesione za pośrednictwem tej okręgowej Dyrekcji poczt i telegrafów, która wydała orzeczenie, w przeciągu czterech tygodni, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia zaczepionego orzeczenia.

Dzień, w którym nadano odwołanie w urzędzie pocztowym albo telegraficznym uchodzi za dzień wniesienia odwołania w Dyrekcji poczt i telegrafów.

O tem, czy odwołanie wniesiono na czas, rozstrzyga Ministerstwo Poczt i Telegrafów.

3) Droga prawa przeciw Skarbowi Państwa jest dozwolona dopiero wtedy, gdy został wyczerpany administracyjny tok instancji.

Art. 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie dni 14 po dniu jego ogłoszenia *), a wszystkie dotychczasowe postanowienia, sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem, tracą moc obowiązującą.

Minister Poczt i Telegrafów

Hubert Ignacy Linde m. p.

Warszawa, dnia 29 sierpnia 1919 r.

*) Rozporządzenie to ogłoszono już w „Monitorze Polskim” z dnia 2 września 1919 r. № 197.

№ 23236/758/II.

4.

Tymczasowe postanowienia o postępowaniu z przesyłkami niedoręczalnymi, przesyłkami bez adresu i przesyłkami znalezionymi.

CZĘŚĆ PIERWSZA.

A. Postanowienia ogólne o postępowaniu z przesyłkami niedoręczalnymi.

Art. 1.

Zaistnienie niedoręczalności przesyłek.

Za niedoręczalne przesyłki uważać należy:

- a) przesyłki zwrócone pod adresem wysyłającego, którego nie można odszukać (jest nieznany) — (I grupa),
- b) przesyłki, których nie można doręczyć wysyłającemu z innych powodów (II grupa),
- c) przekazy pobrań i zleceń, których adresata nie można odszukać (jest nieznany) (III grupa),
- d) przekazy pobrań i zleceń, których nie można doręczyć adresatowi z innych powodów (IV grupa),
- e) przesyłki, które według przepisów pocztowych uważać należy z góry za niedoręczalne (V grupa).

Przesyłki niedoręczalne wysyła się do Urzędu niedoręczalnych przesyłek bezpłatnie.

GRUPA I.

(Przesyłki zwrócone pod adresem wysyłającego, którego odszukać nie można (jest nieznany).

Art. 2.

Nedoręczalne listy i paczki. Dokumenty zleceniowe.

1. Nedoręczalne listy i paczki należące do grupy I, otwierają w Urzędzie niedoręczalnych przesyłek Dyrekcji poczt upoważnieni do tego przez Dyrekcję poczt urzędnicy, celem wyszukania wysyłającego z napisu, podpisu lub miejsca, jakoteż celem sprawdzenia, czy przesyłka nie zawiera pieniędzy, papierów wartościowych, jakich dokumentów albo też innych przedmiotów wartościowych, Po za tym celem nie wolno urzednikom wglądać bliżej w zawartość przesyłek.

2. O ile po otwarciu przesyłki wyszukano wysyłającego, to przesyłki zamyka się pieczęcią urzędową, lub nalepkami i wysyła pod adresem urzędu, w okręgu którego mieszka wysyłający. Za każdą przesyłkę pobiera się należitości i wydatki jakie na niej ciążyły przed odesłaniem do Urzędu niedoręczalnych przesyłek. Jeżeli wysyłający nie chce przyjąć przesyłki lub zapłacić ciężących na niej należitości i wydatków, to się z nią postępuje po myśli art. 5 p. 2a.

3. Jeżeli po otwarciu przesyłki nie dowiedziano się o nazwisku wysyłającego, to

- a) listy zwykle niezawierające pieniędzy lub papierów wartościowych, dokumentów albo innych przedmiotów wartościowych, przechowywane w Urzędzie niedoręczalnych przesyłek przez trzy miesiące. W razie nadmiernego nagromadzenia się przesyłek może termin ten być skrócony do dwóch miesięcy lub do jednego miesiąca. Termin ten rozpoczyna się od 1-go dnia w miesiącu następującym po otwarciu przesyłki. Do upływu terminu może wysyłający zażądać zwrotu; co też w danym wypadku spełnia przynależny urząd pocztowy za pobraniem ciężących na przesyłce należności i wydatków.
- b) listy zwykle, zawierające pieniądze lub papiery wartościowe, dokumenty lub inne przedmioty wartościowe, przesyłki listowe polecone, listy wartościowe i paczki, jakoteż dokumenty zleceniowe przechowywane się w urzędzie niedoręczalnych przesyłek na odpowiedzialność wysyłającego przez 6 miesięcy. Jedynie w obiegu będące zagraniczne pieniądze i zagraniczne nieużywane marki pocztowe sprzedaje się natychmiast w banku a uzyskaną kwotę przechowuje.

Przesyłki wymienione w ustępie b) znajdują się w Urzędzie niedoręczalnych przesyłek ogłasza się jednorazowym obwieszczeniem w urzędowej gazecie wychodzącej w okręgu odnośnej Dyrekcji poczt. Sześciomiesięczny termin do podjęcia przesyłki rozpoczyna się od 1 dnia w miesiącu następującym po ogłoszeniu. W razie zażądania zwrotu przesyłki odsyła się ją wraz z kwotą uzyskaną ze sprzedaży zagranicznych pieniędzy i marek za pośrednictwem przynależnego urzędu pocztowego, który doręcza je wysyłającemu po uiszczeniu ciężących na przesyłce należności i wydatków. Wysyłającemu nie wypłaca się ani odsetek od przechowanych pieniędzy, ani też nie pobiera się od niego żadnej należności za obwieszczenie lub przechowanie.

4. O ile do upływu terminu przechowania nie zażądano zwrotu przesyłek, to

- a) przesyłki wymione pod 3-a) niszczy się pod nadzorem;
- b) I. Zawartość przesyłek wymienionych pod 3-b) nadająca się do sprzedaży, sprzedaje się, a uzyskaną kwotę wraz z kwotą za sprzedane zagraniczne pieniądze i marki, jakoteż gotówkę znaną w przesyłkach, wydać można wysyłającemu w przeciągu trzech lat. Termin ten łączy się bezpośrednio z terminem sześciomiesięcznym pod 3-b). Pieniądze wysyła się nadawcy za pośrednictwem przynależnego urzędu pocztowego po potrąceniu pocztowych należności za przesłanie oraz innych ciężących na przesyłce należności i wydatków. Wysyłającemu nie wypłaca się ani odsetek, ani też nie pobiera się od niego należności za obwieszczenie lub przechowanie. Po upływie terminu pieniądze przepadają na rzecz poczty; przynależne załączniki niszczy się.
II. Znalezione dokumenty, świadectwa i t. p. jako też dokumenty zleceniowe przechowuje się w Urzędzie niedoręczalnych przesyłek na odpowiedzialność wysyłającego jeszcze przez pewien według uznania określony czas poczem się je niszczy pod nadzorem. Aż do tego czasu można uwzględnić żądania zwrotu po potrąceniu pocztowych należności za przesłanie tudzież innych na przesyłce ciężących należności.
III. Resztę zawartości nienadających się do sprzedaży, zużytkowuje się odpowiednio, a o ile to niemożliwe, niszczy.

Art. 3.

Niedoręczalne karty pocztowe, druki, papiery handlowe i próbki.

1. Druki zwyczajne i próbki zużytkowuje się w odpowiedni sposób, a o ile się to nie da uskutecznić, niszczy się je pod nadzorem wraz ze zwykłymi kartami pocztowymi i papierami handlowymi.

2. Z poleconymi kartami, pocztowymi drukami, próbkami i papierami handlowymi postępuje się tak, jak z listami poleconymi, których wysyłającego nadawcy nie można wyszukać.

Art. 4.

Niedoręczalne przekazy zwykłe i telegraficzne.

1. Przekazy przechowane w Urzędzie niedoręczalnych przesyłek ogłasza się jednorazowym obwieszczeniem (por. art. 2 p. 3-b, drugi ustęp) w tym celu, aby wysyłający mógł zażądać zwrotu kwoty pieniężnej w przeciągu sześciu miesięcy.

2. W razie żądania zwrotu kwoty przekazowej, odsyła się ją przez przynależny urząd pocztowy po potrąceniu opłaty przekazowej.

3. Kwoty niepodjęte w ciągu sześciomiesięcznego terminu, są do dyspozycji na rzecz wysyłającego przez trzy lata. Termin ten łączy się bezpośrednio z terminem sześciomiesięcznym pod 1.

W ciągu tego czasu zwraca się pieniądze wysyłającemu po potrąceniu przypadającej opłaty od przekazu i innych należności. Po upływie tego terminu przypadają pieniądze na rzecz poczty, a odnośne załączniki niszczy się.

4. Odsetek nie płaci się wysyłającemu, ani też nie pobiera się od niego należności za obwieszczenie lub przechowanie.

GRUPA II.

(Przesyłki, których nie można doręczyć wysyłającemu z innych powodów).

Art. 5.

Niedoręczalne listy i paczki. Dokumenty zleceniowe.

1. Listy i paczki należące do grupy II otwierają urzędnicy (patrz art. 2 p. 1) i sprawdzają czy przesyłki te nie zawierają pieniędzy, papierów wartościowych, innych dokumentów lub przedmiotów wartościowych. Poza tem nie wolno urzędnikom badać zawartości.

2. a) nadającą się do sprzedaży zawartość sprzedaje się, a uzyskaną kwotę wraz ze znalezioną gotówką można wydać na żądanie wysyłającego w przeciągu trzech lat. Termin ten rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującym po miesiącu sprzedaży. Zresztą postępuje się po myśli art. 2 p. 4b. I.

b) co do znalezionych dokumentów, świadectw i t. p., jako też dokumentów zleceniowych obowiązują postanowienia art. 2 4b II.

c) Z zawartością nie nadającą się do sprzedaży postępuje się po myśli art. 2 p. 4b III.

Art. 6.

Niedoreczalne karty pocztowe, druki, papiery handlowe i próbki.

1. Zwykle druki i próbki zużywa się w odpowiedni sposób według uznania urzędu niedoreczalnych przesyłek, o ile to zaś niemożliwe, niszczy.
2. Zwykle i polecane karty pocztowe, polecane druki i próbki, jakoteż zwykle i polecane papiery handlowe niszczy się pod nadzorem.

Art. 7.

Niedoreczalne zwykle i telegraficzne przekazy.

Zwrot kwot przekazowych może żądać wysyłający w ciągu trzech lat. Termin ten liczy się od 1 dnia w miesiącu następującym, po przedłożeniu przekazu Urzędowi niedoreczalnych przesyłek. Przytem obowiązują przepisy zawarte w art. 4 p. 3 i 4.

GRUPA III.

(Przekazy pobrań i zleceń, których adresata nie można odszukać (jest nieznany).

Art. 8.

Niedoreczalne przekazy pobrań i zleceń.

1. Przechowanie takich przekazów podaje się do publicznej wiadomości obwieszczeniem w sposób podany w art. 2 p. 3b. drugi ustęp, w tym celu, aby wysyłający mogli je podjąć w ciągu sześciu miesięcy.
2. Zażądane w ciągu tego czasu kwoty przesyła się za pośrednictwem przynależnego urzędu pocztowego po potrąceniu opłaty przekazowej.
3. Z kwotami, których nie reklamowano w przepisany terminie, postępuje się według art. 4 p. 3 i 4.

GRUPA IV.

(Przekazy pobrań i zleceń, których nie można doręczyć adresatowi z innych powodów).

Art. 9.

Niedoreczalne przekazy pobrań i zleceń.

Kwoty przekazowe można wysyłającemu zwrócić w ciągu trzech lat. Termin ten zaczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującym po przedłożeniu Urzędowi niedoreczalnych przesyłek. Pozatem obowiązują przepisy zawarte w art. 4 p. 3 i 4. Prawo dysponowania przysłuży jedynie wysyłającemu przesyłkę za pobraniem lub zlecenie.

GRUPA V.

(Przesyłki, które według przepisów pocztowych z góry uważać należy za niedoreczalne).

Art. 10.

Z przesyłkami grupy V postępuje się według przepisów obowiązujących dla przesyłek grupy I.

B. Postanowienia ogólne o postępowaniu z przesyłkami pocztowymi bez adresu.

Art. 11.

Przesyłki pocztowe bez adresu.

Przesyłki znalezione w obrębie poczty, bez adresu lub z adresem nie zupełnym, których z tego powodu nie można wysłać dalej, zwraca się do uzupełnienia wysyłającemu, o ile go można napewno poznać z zewnętrznych znamion przesyłki (uwag wysyłającego, pieczęci, charakteru pisma).

O ile z zewnętrznych znamion przesyłki nie można odszukać wysyłającego, to się ją uważa za niedoreczalną. Co do paczek obowiązują następujące przepisy:

Paczki przekłada się przynależnemu Urzędowi nied. przes..

Jeżeli podano jako zawartość paczki „pisma“ to Urząd nied. przes. postępuje z nią po myśli art. 2.

Przy innych paczkach stara się Urząd nied. przes. stwierdzić osobę wysyłającego lub odbiorcy, a o ile się to nie da uczynić, otwiera taką paczkę w obecności świadka.

Jeżeli się uda stwierdzić adres odbiorcy, to się mu paczkę dosyła. Jeżeli jednak zdołano skonstatować tylko nazwisko wysyłającego, to się mu zwraca paczkę za pośrednictwem przynależnego urzędu pocztowego. W obu wypadkach pobiera się tylko te należności i wydatki, którymi paczka była obciążona przed wysłaniem do Urzędu nied. przes..

Jeżeli nie można stwierdzić ani osoby wysyłającego ani też odbiorcy, a w paczce znachodzi się zamknięty list bez adresu, to się stwierdza osobę wysyłającego według art. 2 p. 1. Wrazie skonstatowania nazwiska wysyłającego postępuje się według ustępu pierwszego.

Jeżeli poszukiwania okażą się bezowocne, to postępuje się z przesyłką według art. 2 p. 3b.

C. Postanowienia ogólne o postępowaniu z przedmiotami znanymi.

Art. 12.

Przedmioty znalezione.

1. Przedmioty znalezione w miejscowym obrębie poczty, o których się wie napewno, że należą do pewnej przesyłki, wkłada się do niej na powrót, a przesyłkę obciąża tylko należnością za nowe opakowanie, jeżeli

wysyłający paczkę źle opakował. Jeżeli przedmiotu znalezionej nie można złączyć z przesyłką, to starać się należy o doręczenie go bądź to wysyłającemu, bądź też odbiorcy, a jeżeli i to jest niemożliwe, to postępuje się z przedmiotem znalezionym według art. 2 punkt 3—b).

2. Z innymi, w obrębie miejscowym poczty znalezionymi przedmiotami postępuje się według powszechnie obowiązujących przepisów o znalezionych rzeczach, jeżeli zarządzone przez urząd pocztowy poszukiwania okazały się bezskuteczne.

3. Przedmioty podlegające zepsuciu sprzedaje się.

CZĘŚĆ DRUGA.

Postanowienia szczegółowe o postępowaniu urzędów pocztowych z przesyłkami niedoręczalnymi, z przesyłkami bez adresu i przedmiotami znalezionymi.

Art. 13.

I. Przesyłki niedoręczalne.

1. Przesyłki pocztowe wszelkiego rodzaju, które według art. 1 są niedoręczalne, odsyła się do urzędu niedoręczalnych przesyłek dwa razy w miesiącu, t. j. 5 i 20 każdego miesiąca, a gdyby w te dni przypadła niedziela lub święto, to w dniach następnych. Dyrekcje poczt mogą zarządzić, aby urzędy o większym ruchu wysyłały częściej niedoręczalne przesyłki listowe i w takim wypadku ustalają dla nich terminy wysłania.

2. Na wszystkich przesyłkach mających się przedłożyć Urzędowi niedor. przes. (co do paczek na przynależnych listach przesyłkowych) należy podać powód niedoręczalności w sposób wykluczający wszelką wątpliwość.

3. W zasadzie przesyłki niedoręczalne winien przedłożyć urząd pocztowy, w którym je nadano.

Nedoręczalne przesyłki, które zwrócono celem doręczenia wysyłającemu do innego, a nie do miejsca nadania przesyłki, należy w razie ich ostatecznej niedoręczalności odesłać do urzędu nadawczego.

Urząd pocztowy nadawczy winien przesyłki niedoręczalne przedłożyć nawet wówczas, chociażby nie pełnił służby oddawczej i nie był w możności doręczenia przesyłki niedoręczalnej wysyłającemu.

Urząd pocztowy, w którego okręgu doręczeń znajduje się urząd nadawczy przesyłki, winien do tego ostatniego urzędu odesłać wszystkie tam nadane przesyłki, których nie można było zwrócić wysyłającemu.

O ile to odpowie celowi, mogą zarządzić Dyrekcje poczt w urzędach o silnym ruchu, aby przesyłki, nadane w urzędach nie pełniących służby oddawczej, przedkładały przynależne pocztowe urzędy oddawcze. W takich wypadkach należy czuwać nad tem, aby urzędy nadawcze brały udział w wyszukaniu nieznanymi nadawców i notowały w swoich ksiązkach przesyłki uznane za niedoręczalne.

4. Wszystkie przesyłki, a więc także zwykłe przesyłki listowe, które się ma przedłożyć Urzędowi niedor. przes. wpisuje się według ich znamion do sporządzonej osobno w tym celu ze zwykłego papieru książki niedoręczalnych przesyłek.

Przed wpisaniem należy przesyłki podzielić według rodzaju (zwykłych przesyłek listowych, poleconych przesyłek listowych, listów wartościowych, paczek, przekazów) i ułożyć każdą grupę z osobna w porządku alfabetycznym nazwisk adresatów.

Książka ta służy tylko pomocniczo do wyjaśnienia wniesionych reklamacyj. Ma ją przechowywać naczelnik urzędu lub urzędnik uprawniony do udzielania wyjaśnień.

5. Przed przedłożeniem poleconych przesyłek listowych, listów wartościowych i paczek winien urząd pocztowy porównać adres przesyłek z wpisami w księdze przyjęć i zanotować w tej ostatniej dzień przedłożenia.

6. Przesyłki niedoręczalne wszelkiego rodzaju, o ile Dyrekcja poczt co do listowych przesyłek zwykłych inaczej nie postanowiła (punkt 1) należy wysłać wspólnie do Urzędu nied. przes. przy dołączeniu wykazów niedoręczalnych przesyłek (druk № 7). Wykaz wypełnia się podwójnie i dołącza się do przesyłek — nierozdzielony.

W wykazie wpisuje się ogólną ilość zwykłych przesyłek listowych oddzielnie według grup, przesyłki zaś zarejestrowane, pojedynczo.

Ze zwykłych przesyłek listowych tworzy się w miarę potrzeby wiązanki. W wiązankach układa się przesyłki według grup, a każdą grupę według rodzaju oddzielnie (listy, karty pocztowe i t. p.). Przesyłki listowe obciążone dopłatą układa się na początku w każdej wiązance i w miarę potrzeby łączy się w osobne, odpowiednimi napisami oznaczone wiązanki.

Przesyłki zarejestrowane rozdziela się według rodzaju (polecone przesyłki listowe, listy wartościowe, paczki, przekazy) układa się alfabetycznie według początkowych zgłosek nazwisk adresatów i w tym porządku wpisuje do wykazu.

7. Jeżeli się ma odesłać do Urzędu nied. przes. tylko zwykłe przesyłki listowe i przekazy, to urząd pocztowy winien z nich utworzyć paczkę listową i wysłać ją przy dołączeniu wykazu niedoręczalnych przesyłek jako zwykłą przesyłkę listową. Większą ilość zwykłych przesyłek listowych wysła się we workach listowych bez karty.

Polecone przesyłki listowe winien urząd pocztowy razem z wykazem niedor. przesyłek (i przekazami) złączyć w wiązankę poleconą i włożyć między zwykły materiał listowy.

W ten sposób z przesyłek sporządzoną odsyłkę (paczkę listową, work listowy) wysłać należy do Urzędu nied. przes. jako osobną odsyłkę.

Jeżeli się wysła także listy wartościowe lub workowniki, należy sporządzić wiązankę pieniężną (workowników) i wysłać do Urzędu nied. przes. osobną odsyłkę zbiorową. Do tej odsyłki należy włączyć o ile możliwości także inne przedłożyć się mające, osobno wysyłane paczki. W takim razie dołączone do odsyłki workowniki i inne paczki uwidocznia się w wykazie uwagą „dołączono”. We wszystkich tych wypadkach wykaz niedoręczalnych przesyłek służy zamiast karty. Wykaz ten wkłada się zawsze do środka.

8. Paczki, których nie można pomieścić w odsyłce przeznaczonej dla Urzędu nied. przes. wysła się drogą zwykłego kartowania. Ażeby w skierowaniu paczki do miejsca przeznaczenia nie zaszła omyłka, winien urząd pocztowy skreślić na krzyż czerwonym atramentem pierwotne napisy na paczkach w ten sposób, aby pozostały czytelne, umieścić natomiast na nich nowy adres Urzędu nied. przes. W miarę potrzeby można nowy adres umieścić na przymocowanej do paczki silnie chorągiewce, albo też opakować paczkę na nowo, pozostawiając pierwotne opakowanie.

9. Na przekazach niedoręczalnych należy uwidocznić wyraźnie powód niedoręczalności. Jeżeli przekaz znajduje się w ręku odbiorcy, należy przedłożyć przynależny receptis oddawczy i na nim zanotować powód niedoręczalności.

Przedłożenie przekazów i receptisów oddawczych notuje się w przekazowej księdze oddawczej (liście przekazów doręczonych). (Por. § 17 Tymczasowej instrukcji obrotu pien. za pomocą przekazów pocztowych).

10. Listy przesyłkowe (zastępcze) do paczek mających się przedłożyć Urzędowi nied. przes. dołącza się zawsze do wykazu. Jeżeli się przedkłada osobno niedoreczalną paczkę wartościową, to należy do transportu paczki sporządzić zastępczy list przesyłkowy pod adresem Urzędu nied. przes.

11. Wykazy zaopatrza się numerami bieżącymi rocznie i wysyła tylko wtedy, gdy się ma przedłożyć przesyłki.

12. Z należitości (dopłat) zarachowanych markami dopłaty, nalepionymi na przesyłkach listowych (listach przesyłkowych) mają się zwolnić urzędy pocztowe w wykazie unieważnionych należitości (druk № 39) dopiero po nadesłaniu uznanej przez Urząd nied. przes. kopji wykazu.

Marki dopłaty nalepione na niedoreczalnych przesyłkach listowych (listach przesyłkowych), które ma doręczyć inny urząd pocztowy, a nie ten, który je przedłożył, unieważnia Urząd nied. przes. przekreśleniem ich na krzyż i uwagą „nieważne“. Nowy urząd w miejscu przeznaczenia winien tego rodzaju przesyłki zaopatrzyć własnymi markami dopłaty.

13. Postępowanie Urzędu nied. przes. z przesyłkami niedoreczalnymi objęte jest art. 14 do 23.

14. Na przesyłkach oznaczonych w art. 2 p. 2 notuje Urząd nied. przes. adres. pod jakim ma się wydać przesyłkę lub pieniądze. Zwykle lub zarejestrowane listy zamyka Urząd nied. przes. winietami, o ile jednakże zawierają pieniądze, papiery wartościowe, inne dokumenty lub przedmioty wartościowe, lakiem, na którym wyciska pieczęć urzędową (patrz ust. ostatni). Znalezione zawartość notuje Urząd nied. przes. na kopiercie listu.

Paczki pierwotnie zapieczętowane, pieczętuje Urząd nied. przes. przed ich zwrotem lakiem, na którym wyciska pieczęć urzędową.

Jeżeli Urząd nied. przes. znajdzie w liście zwykłym lub poleconym pieniądze, papiery wartościowe, lub przedmioty wartościowe, to wkłada list zaklejony nalepkami urzędowymi do koperty, pieczętuje ją lakiem przy użyciu pieczęci urzędowej i postępuje z przesyłką jak z listem wartościowym. Na stronie adresowej takiego listu wartościowego wymienia Urząd nied. przes. zawartość w sposób następujący. „List zwykły z . . . wartości . . . mk. (k), list polecony № . . . z . . . wartości . . . mk. (k)“ i oznacza powołany do doręczenia przesyłki urząd jako adresata. Tych samych zasad przestrzega Urząd nied. przes. także przy otworzonych, osobno wysłać się mających listach wartościowych.

15. Przesyłki wydać się mające odsyła Urząd nied. przes. bezpośrednio do oddawczych urzędów pocztowych, które wydać mają przesyłki osobom uprawnionym do odbioru i postąpić przytem według pp. 7 i 8. W miarę potrzeby winny urzędy pocztowe dosłać przesyłki innym urządowi pocztowemu. Listy zwykle lub polecane zawierające pieniądze, papiery wartościowe lub inne przedmioty wartościowe wysyłane z jednego urzędu pocztowego do drugiego, uważać należy według p. 14 ustęp trzeci jako listy wartościowe.

16. Po zbadaniu wykazów niedoreczalnych przesyłek odsyła Urząd nied. przes. ich kopję urzędowi, które je nadesłały.

Jeżeli przytem Urząd nied. przes. zwraca do urzędu pocztowego celem doręczenia także przesyłki zarejestrowane, to oznacza je w wykazie. O ileby zaś między listami zwykłymi zwracanymi do ponownego doręczenia znajdowały się listy, w których przy otwarciu znaleziono przedmioty wartościowe (p. 14 ust. pierwszy), to Urząd nied. przes. notuje te przesyłki poedyńczo w wykazie niedoreczalnych przesyłek, przeznaczonym dla urzędu pocztowego.

17. W wykazach zwracanych urzędowi pocztowemu, wyszczególnia Urząd nied. przes. nazwisko i adres wysyłającego i nazwę urzędu, któremu

dosłał przesyłkę zarejestrowaną do doręczenia, tak, że urząd przedkładający przesyłki niedoręczalne może z uwag umieszczonych na zwróconym mu wykazie osądzić dokąd odesłano zapisaną w wykazie przesyłkę.

W książce niedoręczalnych przesyłek (punkt 4) skreślić należy następnie nie tylko te, ale także przesyłki zwrócone do ponownego doręczenia.

18. W wykazach niedoręczalnych przesyłek zwracanych urzędowi pocztowemu, wyszczególnia Urząd nied. przes. kwotę, od której mogą się zwolnić urzędy w wykazie unieważnionych należitości (druk № 39).

Z ogólnej sumy dopłaty podanej przez urząd pocztowy w wykazie niedoręczalnych przesyłek potrąca Urząd nied. przes. sumę należitości na lepionej markami dopłaty na przesyłkach zwróconych temu urzędowi pocztowemu do ponownego doręczenia. Urzędy pocztowe winny ponaglić Urząd nied. przes. o zwrot wykazów nieodesłanych w ciągu mniej więcej 14-tu dni.

19. Zwrócone przez Urząd nied. przes. do doręczenia zwykłe i polecane przesyłki listowe z wyjątkiem listów zwykłych i poleconych, w których znaleziono przedmioty wartościowe, doręcza się uprawnionym do odbioru tak jak inne przesyłki listowe. Również zwrócone przekazy wypłaca się tak, jak wszystkie inne przekazy.

Listy wartościowe, listy zwykłe i polecane, w których po otwarciu znaleziono przedmioty wartościowe, wydaje się w urzędzie pocztowym uprawnionemu do odbioru zawiadomionemu o nadejściu przesyłki, przyczem odbiorca winien potwierdzić także odbiór listów zwykłych zawierających przedmioty wartościowe. Odbiorca ma prawo otworzyć list w obecności urzędnika pocztowego i przekonać się o istotnej zawartości przesyłki.

Potwierdzenia odbioru listów zwykłych z zawartością wartościową dokonywa odbiorca na karteczce, którą przechowuje się w urzędzie.

20. Jeżeli przesyłki zwróconych przez Urząd nied. przes. nie można doręczyć, należy je zaopatrzyć odpowiednią uwagą i w najbliższym terminie przedłożyć ponownie z wykazem niedoręczalnych przesyłek Urzędowi nied. przes.

II. Przesyłki pocztowe bez adresu.

21. Za przesyłki bez adresu uważa się nietylko przesyłki, na których niema adresu, lecz także takie przesyłki, których adres jest niedostateczny, o tyle, że nie można ich dalej wysłać (np. jeżeli nie wymieniono miejsca przeznaczenia i t. p.).

22. Urzędy pocztowe winny przesyłki listowe bez adresu wpisać do wykazu niedoręczalnych przesyłek i w przepisany termin przedłożyć Urzędowi nied. przes. razem z przesyłkami niedoręczalnemi.

Przesyłki bez adresu wyjęte ze skrzynek, które z zewnętrznych oznak ocenić należy jako pośpieszne, przedkłada się natychmiast po wyjęciu Urzędowi nied. przes. za pomocą wykazu nieręczalnych przesyłek.

23. Paczki bez adresu (nadliczbowe) odsyła się również do Urzędu nied. przes. (patrz art. 24 p. b. Instrukcji o paczkach).

III. Przedmioty znalezione.

24. Funkcjonariusze pocztowi winni przedmioty znalezione w obrębie poczty t. j. w lokalach służbowych urzędów pocztowych, ambulansach pocztowych, wozach pocztowych, skrzynkach pocztowych i t. p. złożyć w biurze Naczelnika urzędu pocztowego, ambulansu pocztowego lub urzędu, który jazdę wysłał.

25. Naczelnik urzędu winien przechować oddany przedmiot o ile nie można odszukać osoby, która go zgubiła, tudzież zbadać w miarę okoliczności, czy przedmiot dany wypadł z przesyłki pocztowej. Jeżeli zbadano,

że przedmiot nie pochodzi z przesyłki pocztowej, to oddaje się go zwierzchności gminnej (policji) przy podaniu bliższych danych, odnoszących się do znalezionej przesyłki i nazwiska znalazcy.

26. Przedmioty znalezione, o których się przypuszcza, że pochodzą z przesyłek pocztowych, z wyjątkiem przedmiotów wyszczególnionych w p. 27 i 28, przedkłada się w najbliższym terminie Urzędowi nied. przes. za pomocą wykazu niedoreczalnych przesyłek, na którym wymienia się je w ogólnej ilości w sposób następujący: „ . . . przedmioty znalezione według dołączonego spisu“. W spisie wyszczególnia się przedmioty pojedynczo według rodzaju dnia i miejsca znalezienia, tudzież innych okoliczności mogących posłużyć za wskazówkę przy dalszem poszukiwaniu. Kopię tego spisu pozostawia się w urzędzie pocztowym.

Równocześnie wywiesza się spis znalezionych przedmiotów w lokalu dla publiczności. W spisie tym wymienia się przedmioty tylko według ogólnych znamion (np. książka, papierośnica), i podania dnia znalezienia. Po upływie miesiąca zdejmuje się spis, zaopatrza odciskiem stempla kalendarzowego w dniu zdjęcia i przechowuje w urzędzie.

27. Znalezionych pieniędzy w walucie będącej w Państwie Polskiem w obiegu, o których się przypuszcza, że pochodzą z przesyłek pocztowych, nie przedkłada się Urzędowi nied. przes. lecz zalicza się na przychód w rubryce 5 „Różne dochody“ ogólnego rachunku miesięcznego. O znalezieniu i zaliczeniu donieść należy pisemnie Urzędowi nied. przes.

28. Przedmioty znalezione, pochodzące z przesyłek pocztowych, narażone na zepsucie, winien urząd pocztowy sprzedać drogą przetargu, a uzyskaną kwotę zaliczyć w sposób podany w punkcie 27. Przedmioty zepsute niszczy się. O sprzedaży lub zniszczeniu zawiadamia się Urząd nied. przesyłek.

29. Znalezione nieużywane krajowe marki pocztowe, odsyła się do Urzędu nied. przes. dopiero po upływie miesiąca po znalezieniu w ten sposób, że się je na wykazie nalepia i unieważnia odciskiem stempla kalendarzowego. Obok nalepionej marki wymienia się dzień i miejsce znalezienia.

30. Znalezione, nieużywane zagraniczne marki pocztowe i zagraniczne pieniądze, które przypuszczalnie pochodzą z przesyłek pocztowych, przedkłada się Urzędowi nied. przes. tak jak inne znalezione przedmioty.

31. Urząd nied. przes. ogłasza zagubione przedmioty razem z przesyłkami niedoreczalnemi w krajowej gazecie, o ile wartość przedmiotu przekracza 2 mk. Ogłasza się tylko raz.

32. Funkcjonariusze pocztowi nie mogą rościć pretensji do znalezionego za znalezione przedmioty, objęte powyższemi przepisami.

IV. Postanowienia końcowe.

33. Jeżeli wysyłający lub odbiorca już po przedłożeniu przesyłki niedoreczalnej lub bez adresu, Urzędowi nied. przes. zażąda zwrotu przesyłki, wypłaty niepodjętej kwoty przekazu, nadesłania kwoty uzyskanej za sprzedaną przesyłkę, winien urząd pocztowy stwierdzić stan rzeczy urzędownie i donieść o tem Urzędowi nied. przes. celem dalszego zarządzenia.

34. Jeżeli zażądano zwrotu nieużywanych, krajowych marek pocztowych, które przedłożono jako przedmiot znaleziony, wydaje się nowe marki listowe różnej wartości za potwierdzeniem odbioru. Wartość wydanych nowych marek listowych zalicza się w wykazie unieważnionych należytości (druk Nr. 39) powołując się na numer wykazu (punkt 29) i załączając potwierdzenie odbioru.

35. Urzędy pocztowe mają się porozumiewać bezpośrednio z Urzędem nied. przes. w sprawach dotyczących przedłożonych przesyłek niedoreczalnych, bez adresu i znalezionych.

CZĘŚĆ TRZECIA

Instrukcja dla Urzędu niedoreczalnych przesyłek.

Art. 14.

Zakres działania Urzędu niedoreczalnych przesyłek.

W łonie każdej Dyrekcji pocztowej istnieje Urząd niedoreczalnych przesyłek, którego czynności podlegają na:

- a) zawiadywaniu przesyłkami niedoreczalnymi,
- b) sprawowaniu nadzoru nad paczkami nadliczbowymi i brakującymi w odnośnym okręgu Dyrekcji i poczt.

Urząd nied. przes. podlega bezpośrednio przynależnej Dyrekcji poczt i posługuje się stemplem kalendarzowym i pieczęcią urzędową o napisie „Urząd niedoreczalnych przesyłek Dyrekcji poczt i telegr. w.....“.

Przepisane czynności służbowe wykonują w Urzędzie nied. przes. urzędnicy przeznaczeni w tym celu przez Dyrekcję poczt. Kierownik Urzędu nied. przes. jest wobec Dyrekcji pocztowej odpowiedzialnym za czynności objęte działem czynności pod a) i b) to jest niedoreczalnych jakoteż brakujących i nadliczbowych paczek.

Za niestosowanie się do niniejszych przepisów odpowiadają urzędnicy zajęci w Urzędzie niedoreczalnych przesyłek wszyscy solidarnie za każdą z ich winy dla skarbu pocztowego wynikłą szkodę, chyba że stwierdzono, że jeden z nich wyłącznie winę ponosi.

Czynności Urzędu nied. przes. sprawdzać mają niespodziewanie wydelegowani w tym celu urzędnicy Dyrekcji poczt. Jak często ma się odbywać taka rewizja, zależy będzie od rozmiarów czynności Urzędu nied. przes. i uznania Prezesa Dyrekcji poczt.

Urzędnicy, którym powierzono czynności służbowe w Urzędzie nied. przes. obowiązani są zachowywać jaknajściślejszą tajemnicę pocztową i listową przy stwierdzaniu osoby wysyłającego przesyłki niedoreczalnej.

Urząd nied. przes. winien załatwiać jasnajszybciej powierzone mu czynności a w szczególności co do tych przesyłek, których wysyłający jest nieznan.

Urząd nied. przes. może załatwiać czynności z urzędami pocztowymi bezpośrednio. W wypadkach wątpliwych, w których chodzi o odpowiedzialność Zarządu pocztowego, winien Urząd nied. przes. w której drodze postarać się o zarządzenie Dyrekcji poczt albo też przedłożyć sprawę Dyrekcji poczt celem dalszego zarządzenia.

Nidoreczalne przesyłki zarejestrowane lub kwoty pieniężne może Urząd nied. przes. wydawać bezpośrednio tylko w wypadkach nagłych i za zezwoleniem Naczelnika wydziału Dyrekcji poczt, któremu podlega. Żądający zwrotu winien wykazać dowodami pocztowymi, że przesyłkę nadał. W przeciwnym razie odesłać winien Urząd nied. przes. zażądane przesyłki lub przedmioty do doręczenia do przynależnych urzędów pocztowych. Tak samo postępuje się ze znalezionymi przedmiotami o wartości ponad 2 mk. (k).

Zwykle przesyłki listowe i znalezione przedmioty poniżej 2 mk. (kor.) wartości może Urząd niedoreczalnych przesyłek wydawać bezpośrednio bez osobnego zezwolenia za potwierdzeniem odbioru. Odbiorca ma wykazać swoje uprawnienie do odbioru.

Celem zaliczenia pobranej bezpośrednio przez Urząd niedoreczalnych przesyłek dopłaty za przesyłki listowe ma Urząd niedoreczalnych przesyłek posiadać (w drodze awansu) odpowiedni zapas marek dopłaty.

Marki dopłaty nalepić należy na przesyłkach dopiero przy ich wydawaniu.

Postanowienia szczegółowe.

O postępowaniu z przesyłkami niedoręczalnymi.

Art. 15.

Odbiór przesyłek i sprawdzanie przedłożonych wykazów.

1. Urząd niedoręczalnych przesyłek odbiera przesyłki w przynależnym pocztowym urzędzie oddawczym przez swego woźnego.

Urząd oddawczy zapisuje polecane przesyłki listowe do łącznych receptisów oddawczych (dr. Nr. 15a lub b) i wydaje woźnemu Urzędowi niedoręczalnych przesyłek razem z przesyłkami kopję receptisów oddawczych.

Paczki i listy wartościowe dla Urzędu niedoręczalnych przesyłek wpisuje pocztowy urząd oddawczy do listy doręczonych paczek i listów wartościowych (dr. Nr. 3a lub 3b). Kto ma odbierać z urzędu pocztowego i kwitować paczki i listy wartościowe nadeszłe dla Urzędu niedoręczalnych przesyłek ustanawiają Dyrekcje pocztowe.

2. Nadeszłe polecane przesyłki listowe odbierają upoważnieni do tego funkcjonariusze Urzędu nied. przes. na podstawie kopji łącznych receptisów oddawczych, nadeszłe zaś paczki i listy wartościowe na podstawie kopji listy doręczonych paczek i listów wartościowych i mają na nich wspólnie potwierdzić odbiór.

Dyrekcje pocztowe winny zarządzić, w jaki sposób ma się odbywać oddawanie innego materiału, nadeszłego dla Urzędu niedoręczalnych przesyłek jak, np. worów zbiorowych, listowych, paczek listowych i t. p. Przy odbiorze zbadać należy wewnętrzne opakowanie i zamknięcie każdej przesyłki. Listy wartościowe i paczki o podanej wartości należy przeważać. W razie znalezienia usterek należy spisać protokół stanu rzeczy na dr. Nr. 40 i zarządzić odpowiednio w miarę okoliczności.

3. Przy rozbieraniu odsyłek zawierających przesyłki niedoręczalne i odbiorze osobno nadeszłych niedoręczalnych paczek należy sprawdzić, czy znamiona odnośnych przesyłek zgadzają się z wpisami w wykazie Urzędu pocztowego. Ilość zwykłych przesyłek listowych nie obciążonych żadnymi należnościami bada się tylko w sposób próbny. Obaj urzędnicy zajęci odbiorem i rozbieraniem nadeszłego materiału, winni sprawdzać wspólnie, a zauważone różnice zanotować w wykazach i zarządzić odpowiednio do okoliczności.

4. Jeżeli znaleziona różnica odnosi się do sumy należności i podanej w wykazie, należy zażądać wyjaśnienia od urzędu pocztowego, które po nadejściu przymocowuje się do wykazu. Wykaz poprawia się odpowiednio.

5. W wypadku zauważenia braku poleconych przesyłek listowych, listów wartościowych lub workowników, spisuje się protokół i zarządza odpowiednio w celu odnalezienia przesyłki. Skoro poszukiwania pozostały bez skutku lub nie mogły być dokonane w ciągu pewnego czasu, albo też, o ile chodzi o przesyłki większej wartości, należy donieść Dyrekcji poczt przedłożyć odnoszące się do tej przesyłki pisma, protokół z załącznikami i t. p. Tak samo należy postąpić w wypadku, gdy paczka wpisana w wykazie nie nadejdzie w odpowiednim czasie mimo zarządzonego za nią poszukiwania.

6. Treść wykazu (druk Nr. 7) urzędów pocztowych wpisuje się zbiorowo do rejestru niedoręczalnych przesyłek (druk Nr. 36). Na wykazach notuje się dzień nadejścia i bieżący numer rejestru. Rejestr ten zamyka się co miesiąca.

7. Przesyłki, których nie można doręczyć wysyłającemu, zbadać należy, czy z nimi postąpiono w sposób przepisany i czy należy je uważać istotnie za niedoreczalne.

W szczególności sprawdzić należy przy listach, listach wartościowych i przekazach, czy na przesyłkach podano przyczynę niedoreczalności, czy były one we właściwym miejscu przeznaczenia i, czy przed otwarciem przesyłki nie możnaby się dowiedzieć o adresie wysyłającego lub odbiorcy. W podobny sposób należy postąpić przy badaniu uwag o niedoreczalności, umieszczonych na paczkach i przynależnych listach przesyłkowych.

Dalej należy zwracać pilną uwagę, czy przesyłki są nienaruszone, a w razie zauważenia śladów naruszenia lub znalezienia różnicy we wadze, należy spisać protokół stanu rzeczy na dr. Nr. 40. i przedłożyć Dyrekcji poczt.

8. Urzędnicy zajęci w Urzędzie nied. przes. zwracać mają uwagę także na przesyłki adresowane do ogólnie znanych osób lub takich, które z powodu ich stanowiska można łatwo znaleźć, a które to przesyłki urząd pocztowy oznaczył jako niedoreczalne.

Jeżeli tego rodzaju przesyłki zwraca się do doręczenia urzędowi, który je nadesłał, należy na nich umieścić karteczkę zawierającą odpowiednią wskazówkę dla urzędu pocztowego.

Art. 16.

Wyszukanie nadawcy niedoreczalnych przesyłek.

1. Po zbadania należy otworzyć listy i listy wartościowe (art. 1 grupa I), których nie można było odesłać urzędowi nadawczemu.

Przesyłki otwiera się nożyczkami lub nożem (do paczek przybiera się woźnego), w ten sposób, aby pieczęcie i inne środki zamknięcia pozostały nienaruszone, a okrywka (koperta) się nie podarła.

2. Listy zwykle może otwierać jeden urzędnik, jednak drugi urzędnik musi być przy tem obecny i kontrolować czynności pierwszego.

3. Otwierający urzędnik winien zbadać napis, podpis i inne uwagi, mogące się przyczynić do wyszukania wysyłającego, przyczem winien się wstrzymać od dalszego odczytywania doniesień pisemnych.

Także przy przesyłkach, które otwiera się dla tego, że odbiorca jest nieznany, śledzi się naprzód za adresem wysyłającego i jemu zwraca przesyłkę, a o ileby to nie było możliwe, wysyła się przesyłkę pod adresem odbiorcy, o ile jego adres znaleziono w przesyłce.

Nazwisko wysyłającego i jego adres notuje się wyraźnie czerwonym atramentem na stronie adresowej listu lub w braku miejsca na osobnej, na liście nalepionej karteczce.

4. Wyszukanie adresu wysyłającego uważa się za dostateczne wówczas, gdy z pisma albo załącznika wyszukano przynajmniej jego nazwisko; natomiast imienia lub szyfru nie można uważać za wyszukanie wysyłającego.

W pewnych wypadkach można poznać wysyłającego z podpisów niepełnych, jeżeli one wskazują na stosunek pokrewieństwa, np. „twój ojciec“, „twój brat Jan“, „twój mąż“ i t. p., w takich wypadkach należy na stronie adresowej listu zanotować, że list pochodzi od ojca adresata, od jego brata Jana i t. p. i na umieszczonej na liście karteczce zarządzić, aby urząd pocztowy wyszukał wysyłającego według tych wskazówek. Tych samych zasad należy się trzymać, skoro ma się wyszukać adres wysyłającego na podstawie napisu w liście.

5. Jeżeli w zwykłych listach znaleziono dokumenty, posiadające wartość, np. metrykę chrztu, świadectwo przynależności, świadectwo szkolne, paszport i t. p., winien to zanotować otwierający urzędnik na stronie adre-

sowej listu, podając znamiona znalezionych przedmiotów. Tak samo należy postąpić w razie znalezienia w liście marek listowych lub stemplowych o wartości poniżej jednej marki (k.).

Jeżeli list zawiera pieniądze, papiery wartościowe lub wogóle dokumenty wartościowe (także marki listowe i stemplowe wartości ponad 1 mk. (k.)), winien otwierający urzędnik zawiadomić o tem drugiego urzędnika, który potwierdzić ma swoim podpisem umieszczoną na liście uwagę.

W poszczególnych wypadkach pozostawia się ocenie urzędników, zajętych otwieraniem przesyłek, osąd, czy załączone fotografie, rysunki, odpisy dokumentów uważać należy za przedmioty wartościowe.

6. Zwykle przesyłki listowe, w których znaleziono przedmioty wartościowe, notuje się przez kalkę w wykazie urzędu pocztowego według ich znamion.

7. Listy polecane mają otwierać i badać wspólnie obaj urzędnicy wedle punktu 3 do 5.

8. Także przy otwarciu i dalszem postępowaniu z listami wartościowymi i paczkami winien być obecny od samego początku nieprzerwanie drugi urzędnik, jako świadek.

Jeżeli przy otwarciu listu wartościowego znaleziono różnicę między wartością podaną na liście, a rzeczywistą, albo jeżeli w listach wartościowych lub paczkach znaleziono zawartość bezwartościową lub podejrzaną, nie zgodną z zawartością podaną, to urzędnicy winni spisać protokół na druku № 40 i przesłać go z przesyłką Dyrekcji poczt.

9. Nazwiska i adresy stwierdzonych nadawców niedoręczalnych, zarejestrowanych przesyłek, jakoteż listów zawierających przedmioty wartościowe, które wedle p. 6 dopisano w wykazie, należy zanotować przez kalkę w uwadze wykazów.

10. Jeżeli Urząd niedoręczalnych przesyłek znajdzie w przesyłce zawartość zepsutą, albo też odzież lub bieliznę brudną, zanieczyszczoną robactwem i wogóle przedmioty mogące szkodzić zdrowiu, winien je zniszczyć i spisać protokół zniszczenia, a znalezione wewnątrz listy włączyć między listy zwrotne niedoręczalne.

Art. 17.

Zwrot przesyłek do doręczenia. Załatwienie wykazów.

Przesyłki grupy I, których nadawcę wyszukano, zamyka się bezzwłocznie.

Listy zwykle i polecane, w których znaleziono pieniądze, papiery wartościowe lub przedmioty wartościowe, jakoteż listy wartościowe zamyka się nalepkami. Każdy taki list wkłada się następnie do koperty i pieczętuje ją urzędową pieczęcią na laku, w ten sposób, aby nie uszkodzić lub nie zmniejszyć wyrazistości żadnej pieczęci wysyłającego. Z przesyłką tego rodzaju postępuje się tak, jak z urzędowym listem wartościowym. Na stronie adresowej takiego urzędowego listu wartościowego należy podać zawartość w sposób następujący: „List zwykły z zawierający . . . mk. (k.)“ „list polecony № . . . z . . . zawierający . . . mk. (k.)“, albo „list wartościowy z wartości mk. (k.)“.

Jako adresata należy podać urząd, który ma doręczyć przesyłkę. Jeżeli tego rodzaju listy dołącza się do kopji wykazu niedoręczalnych przesyłek urzędu pocztowego, to nie potrzeba osobnej na list koperty.

Paczki pierwotnie opieczętowane pieczętują się po przepakowaniu powtórnie, inne zaś paczki zamyka się nalepkami Urzędu niedoręczalnych przesyłek.

Listy zwykle lub polecane z inną zawartością, np. dokumentami, świadectwami i t. p., zamyka się nalepkami i wysyła bez wkładania do osobnej koperty.

Przesyłki, które się wysyła jako listy wartościowe, tudzież paczki, przeważa się po przepakowaniu i wagę notuje na przesyłkach (listach przesyłkowych).

2. Przesyłki wysyła się bezpośrednio do przynależnych urzędów pocztowych, pośredniczących w doręczeniu przesyłki odbiorcom. Marki dopłaty, nalepione na niedoręczalnych przesyłkach listowych (listach przesyłkowych), które ma doręczyć inny urząd pocztowy, a nie ten, który je przedłożył, unieważnia się przekreśleniem na krzyż i uwagą „nieważne“.

3. Kopję wykazu zwraca się urzędowi pocztowemu, który ją wysłał. W wykazie przy przesyłkach, które zwraca się urzędowi pocztowemu do doręczenia, notuje się uwagę „zwraca się“.

4. W wykazach urzędów pocztowych winien Urząd niedoręczalnych przesyłek podać wyraźnie czerwonym atramentem wysokość należności z dopłat, z których może się zwolnić urząd pocztowy, przyczem od sumy ogólnej, podanej w wykazie przez urząd pocztowy, potrącić należy sumę dopłat, ciężących na przesyłkach, zwróconych temu urzędowi pocztowemu do ponownego doręczenia.

5. Do kopji wykazów należy dołączyć zwykle i polecane przesyłki listowe, listy wartościowe i workowniki, które się zwraca urzędowi pocztowemu do doręczenia.

6. Przesyłki zarejestrowane nadaje Urząd niedoręczalnych przesyłek za pomocą pocztowej książki nadawczej.

Art. 18.

Postępowanie z przesyłkami i przedmiotami zatrzymanymi w Urzędzie nied. przes.

1. Kwoty pieniężne krajowej waluty znalezione w przesyłkach pozostających w Urzędzie nied. przes. wpisuje się w dniu ich znalezienia do zestawienia na zwykłym papierze podwójnie sporządzonego, zaopatrzonego numerem bieżącym rocznie. W zestawieniu wyszczególnia się znamiona przesyłek, z których wyjęto kwoty pieniężne jakoteż poszczególne kwoty. Pierwopis przedkłada się Dyrekcji poczt i przepisuje do wglądu Izbie Obrachunkowej Dyrekcji poczt, kopje zaś zatrzymuje.

Znalezione kwoty pieniężne wpłaca się blankietem nadawczym P. K. O. na rachunek Dyrekcji poczt. Dyrekcja poczt postanawia jak często ma się to odbywać w ciągu miesiąca. Na stronie odwrotnej blankietu nadawczego P. K. O. umieszcza się uwagę: „pieniądze z przesyłek niedoręczalnych według zestawienia №“

2. Nieużywane zagraniczne, w obiegu będące marki pocztowe i zagraniczne, w obiegu będące pieniądze sprzedaje się w banku natychmiast, a uzyskaną kwotę wpisuje się do zestawienia według p. 1. Jeżeli sprzedaż spowodowała koszt, należy je uwidocznic w zestawieniu. Z uzyskanymi pieniędzmi postępuje się według punktu 1 drugi ustęp.

3. Nieużywane, krajowego nakładu w obiegu będące marki listowe nalepia się na zeszyte markowym założonym umyślnie w tym celu pod numerami, bieżącymi rocznie dla każdej przesyłki osobno. Numery te notuje się na przesyłkach. Nalepione marki unieważnia się odcięciem stempla kalendarzowego.

4. Przesyłki pozostające w Urzędzie niedoreczalnych przesyłek, z wyjątkiem zwykłych przesyłek listowych nie zawierających przedmiotów wartościowych szacuje się komisjonalnie na podstawie znalezionej faktury, rachunku i t. p., ewentualnie, o ile chodzi o kosztowności, z przybraniem rzeczoznawcy, i wpisuje do księgi przechowanych przesyłek (druk № 37) ściślej według rubryk. Zawartość składającą się z więcej przedmiotów winno się skonsygnować i każdy przedmiot osobno oszacować.

Wiele ksiąg przechowanych przesyłek i dla jakiego rodzaju przesyłek pocztowych należy prowadzić, postanawia Dyrekcja poczt na wniosek Urzędu niedor. przes. zależnie od jego rozmiaru czynności. Jeżeli się prowadzi więcej ksiąg, to się je odpowiednio oznacza.

5. Do księgi przechowanych przesyłek wpisuje się przesyłki według ich znamion, przyczem przy każdej przesyłce notuje się jak najdokładniej jej zawartość. W miarę potrzeby podaje się zawartość w protokule stanu rzeczy (druk № 40) i w księdze przechowanych przesyłek, notuje ten protokół. Protokoły oznacza się numerami bieżącymi rocznie, układa według numerów i troskliwie przechowywa.

W księdze przechowanych przesyłek wpisuje się także pieniądze i marki listowe wyjęte z przesyłek, przyczem należy zanotować bieżący numer, pod którym pieniądze lub marki listowe wpisano w zestawieniu (p. 1 i 2) lub w zeszycie markowym (p. 3).

6. W wykazie pozostającym w Urzędzie nied. przes. zanotować należy odnośne numery, pod którymi wpisano przesyłki do księgi przechowanych przesyłek. Dyrekcja poczt postanawia zależnie od miejscowych urzędzeń, czy i jak się ma uwidaczniać na przesyłkach numer, pod którymi zapisano je do księgi przechowanych przesyłek.

7. Przesyłek pozostających w Urzędzie nied. przes. nie zamyka się ani winietami, ani lakiem, ani plombą; zamyka się dopiero wówczas, gdy się je przedkłada na żądanie lub z jakiego innego powodu Dyrekcji poczt.

W każdym razie atoli Urząd przesyłek niedoreczalnych dbać musi o to, by zawartość przesyłek w czasie pozostawiania ich w magazynie Urzędu przes. nied. nie wypadła, lub nie pomieszala się z innymi przesyłkami względnie ich zawartością.

8. Wszystkie przesyłki pozostające w Urzędzie nied. przes. przechowuje się pod kontrolnem zamknięciem.

Jeżeli chodzi o przesyłki wysokiej wartości, winien kierownik Urzędu nied. przes. zasięgnąć wskazówek Dyrekcji poczt co do sposobu ich przechowania.

9. Urząd nied. przes. ma czuwać nad tem, aby przesyłek i innych przedmiotów, które według przepisów pocztowych winny być zniszczone, nie zniszczono przedwcześnie, jakoteż zbadać sposób próbny, czy przeciw zniszczeniu nie przemawiają jakie inne względy.

10. Książki i inne druki znajdujące się między przeznaczonemi do zniszczenia przesyłkami listowemi, które według przepisów można sprzedać, należy wyłączyć od zniszczenia i sprzedać po usunięciu znamion pocztowych. Tak samo postępuje się z próbkami zawierającymi przedmioty nadające się do sprzedaży. Jeżeliby ze sprzedaży nie osiągnięto odpowiedniej kwoty, to można przedmioty te dać bezpłatnie bibliotekom ludowym, zakładom dobroczynności i t. p. Zarządzenia w tej mierze wyda Dyrekcja poczt, która także zarządzi sprzedaż niedoreczalnych gazet na papier do przetarcia.

11. Wszystkie inne przesyłki listowe niszczy się. Czy to się ma stać przez spalanie lub przetarcie postanawia Dyrekcja poczt. Zniszczenie odbyć się ma pod nadzorem urzędowym. Celem zapobieżenia nadużyciom należy listy otwarte podrzeć, a części podarte ze sobą zmieszać.

12. Nadawców zwykłych przesyłek listowych, które zawierają przedmioty wartościowe i nadawców zarejestrowanych przesyłek wzywa się jednocześnie urzędowym obwieszczeniem do podjęcia przesyłek. Obwieszczenie umieszcza się raz miesięcznie w krajowej gazecie urzędowej najpóźniej do 15 każdego miesiąca.

W obwieszczeniu podać należy przedmiot według rodzaju, urzędu nadawczego, dnia nadania, adresata i miejsca przeznaczenia, i na końcu uwagę, że jeżeli uprawniony do odbioru nie zgłosi się po odbiór przesyłki w ciągu sześciu miesięcy licząc od 1-go dnia w miesiącu, następującym po ogłoszeniu, to nadająca się do sprzedaży zawartość sprzedaje się, a gotówkę i kwotę uzyskaną ze sprzedaży przechowa w dalszym przepisany terminie trzech lat.

13. W razie zażądania zwrotu przesyłek leżących, należy zarządzić ich wydanie bez zaliczenia nowej dopłaty za transport, jednak po uiszczeniu ciężących na przesyłkach należności i wydatków.

Urzędy pocztowe mają postąpić z takimi przesyłkami tak, jak z innymi przesyłkami przeznaczonymi do wydania. Jeżeli z przesyłek wydać się mających wyjęto pieniądze lub zagraniczne w obiegu będące marki listowe jeszcze przed wzięciem ich w przechowanie (punkt 1 i 2) winien Urząd nied. przes. zarządzić wydanie kwot wstawionych już na przyszłość. W miejsce unieważnionych krajowych marek listowych (punkt 3) winna Dyrekcja poczt zarządzić wydanie marek listowych równej wartości ogólnej i zaliczenie wydatków w wykazie unieważnionych należności (druk № 39).

Zwrot przesyłek i innych przedmiotów jakoteż kwot uzyskanych ze sprzedaży, notuje się w księgach przechowanych przesyłek

14. Kosztów obwieszczenia i przechowania nie liczy się.

Różnicy między wartością kupiecką a kwotą uzyskaną ze sprzedaży nie zwraca się; odsetek nie płaci się. Zarząd pocztowy nie bonifikuje również strat, poniesionych wskutek leżenia i naturalnego zniszczenia tych przedmiotów lub ich sprzedaży, w szczególności przypadłych wskutek upływu terminu do wygranych losowych, przypadłych odsetek od papierów wartościowych, strat kursowych, mniejszej wartości towarów sezonowych wskutek leżenia i t. p.

15. Dzień publicznej sprzedaży przesyłek leżących po upływie terminu sześciomiesięcznego oznacza Dyrekcja poczt, mając na względzie ilość sprzedanych przedmiotów. Od ilości uzależnia się także jak często ma się odbywać sprzedaż.

Sprzedaży dokonuje znajdujący się w siedzibie Dyrekcji poczt publiczny urząd sprzedaży, sądowy urząd aukcyjny, a w ich braku sam Urząd nied. przes. po ogłoszeniu w sposób w miejscu praktykowany dnia sprzedaży i przedmiotów. Bliższe zarządzenia w tym kierunku wydają Dyrekcje poczt.

O ile sprzedaży dokonywa Urząd niedoreczalnych przesyłek, to ma się przetarg odbywać według następujących zasad:

Na podstawie księgi przechowywanych przesyłek wygotowywa Urząd niedoreczalnych przesyłek obwieszczenie o sprzedaży nastąpić mającej drogą publicznego przetargu. W obwieszczeniu należy wykazać sprzedane się mające przedmioty przynajmniej według ich rodzaju. Obwieszczenie podaje się do wiadomości interesantów w sposób praktykowany w miejscu sprzedaży.

Przetarg przeprowadza się w oznaczonym dniu między godziną 9-tą przed poł. a 2-gą, popoł. ewentualnie także w powszednich dniach następujących w obecności komisji, składającej się z urzędnika administracyjnego Dyrekcji poczt jako przewodniczącego, dalej dwóch urzędników zajętych w Urzędzie niedoreczalnych przesyłek, to jest Naczelnika i urzędnika kontrolnego, oraz woźnego pocztowego. W czasie przetargu prowadzi protokół

Naczelnik Urzędu niedoreczalnych przesyłek, pieniądze zaś od nabywcy przyjmuje urzędnik kontrolny, który jednocześnie wpisuje do notatnika przedmioty sprzedane, wyszczególniając w nim ich bieżący łączny przecho-
wania i uzyskaną cenę. Funkcje wywoływania spełnia woźny pocztowy.

Przewodniczący winien prowadzić celem kontroli drugi protokół przetargu i po ukończeniu sprzedaży przedłożyć go bezpośrednio Dyrekcji poczt i telegrafów.

Przedmioty należące do tej samej przesyłki sprzedaje się, o ile możliwości razem. Zawartość większej ilości przesyłek sprzedaje się w zasadzie razem tylko wówczas, jeżeli między nimi istnieje łączność, np. jeżeli pochodzą od tego samego wysyłającego, a części ich zawartości stanowią ogólną całość, albo też jeżeli wogóle zawartość jest jednego rodzaju i z tego powodu można wypośredkować część ceny przypadającej za każdą przesyłkę.

Poniżej ceny szacunkowej nie powinno się sprzedawać; można to jednak uczynić wyjątkowo tylko wtedy, jeżeli różnica między ceną szacunkową a ofiarowaną nie jest duża, a nie byłoby widoków późniejszej korzystniejszej sprzedaży przedmiotów. Natomiast w wypadku znaczniejszej różnicy w cenie, należy przedmioty sprzedać w czasie następnego przetargu. O tem, jakoteż w innych wątpliwych wypadkach decyduje przewodniczący komisji.

Uzyskaną cenę oraz nazwisko nabywcy wpisuje prowadzący protokół jakoteż przewodniczący, natychmiast do odpowiedniej rubryki protokołu sprzedaży, a o ile nie sprzedano przesyłki, przekreśla się rubrykę pieniężną i podaje w uwadze powód niesprzedania. Przedmioty sprzedane należy natychmiast usunąć.

Po ukończeniu sprzedaży publicznej zamyka się protokół przetargu, przyczem podpisać go winni wszyscy członkowie komisji. Suma uzyskanej ceny musi zgadzać się z sumą kwot złożonych przez nabywców. W dalszym ciągu postępuje się według p. 16, 17, 18, 19 i 20.

16. Jeżeli zawartość sprzedać się mającej przesyłki składa się z papierów posiadających kurs, to należy je sprzedać w banku.

Termin zniszczenia dokumentów zleceńowych, świadectw i innych papierów oznacza Dyrekcja poczt osobno.

17. Jeżeli w przesyłce, której zawartość sprzedano, znajdowały się listy lub inne pisma, to się je niszczy w miesiącu następującym po sprzedaży.

18. Kwotę uzyskaną ze sprzedaży, pozostałą po potrąceniu kosztów przetargu lub sprzedaży przekazuje się na rachunek. P. K. O. Dyrekcji poczt. O tem zawiadamia się Izbę Obrachunkową Dyrekcji poczt.

Księgę przechowanych przesyłek uzupełnia się i sumuje jej rubryki pieniężne. Rejestr niedoreczalnych przesyłek wraz z przynależnymi wykazami urzędów pocztowych, księgi przechowanych przesyłek i sprawozdanie o dokonanej sprzedaży przedkłada się Dyrekcji poczt z przeznaczeniem do wglądu Izbie Obrachunkowej Dyrekcji poczt.

Wydział Dyrekcji poczt, który ma powierzony sobie nadzór nad Urzędem niedoreczalnych przesyłek, winien na podstawie przedłożonych ksiąg i dokumentów zbadać odnośnie rachunki.

19. Dyrekcja poczt postanawia, co się ma stać z przesyłkami lub przedmiotami nie nadającymi się do sprzedania przyczem postąpić można według postanowień punktu 11.

20. Jeżeli wysyłający zażądał zwrotu niedoreczalnej przesyłki już po dokonanej sprzedaży jej zawartości, należy sprawdzić właściwy stan rzeczy i zarządzić wydanie kwoty uzyskanej ze sprzedaży po potrąceniu należności ciężących na przesyłce. Przytem postępuje się według punktu 13 i 14. Jeżeli nie, uzyskano ze sprzedaży ceny kupna, to się o tem donosi żądającemu.

Art. 19.

Postępowanie z przesyłkami nie podjętymi przez wysyłającego lub oddanymi przez niego na własność poczty.

1. Przy odbiorze i badaniu niedoreczalnych przesyłek nieodebranych przez wysyłającego lub oddanych przez niego na własność poczty (art. 1 grupa II) postępuje się analogicznie według art. 15.

2. Przed dalszą czynnością urzędową zbadać należy szczególnie przy nadanych nieopłaconych przesyłkach, czy wysyłający dla tego przesyłki nie odebrał, aby uchylić się od zapłaty ciężących należitości pocztowych. O ileby należało wystąpić przeciw wysyłającemu celem przymusowego pobrania należitości pocztowych, należy o tem donieść Dyrekcji poczt.

3. Przesyłki otwiera się następnie i z wyłączeniem zwykłych przesyłek listownych zapisuje do osobnych ksiąg przechowanych przesyłek. Przytem postępuje się według art. 18. Listy zwykle i polecane, z którymi ma się postąpić według punktu 2), należy trzymać zamknięte aż do zakończenia czynności w tej mierze przedsięwziętych.

4. Przesyłki sprzedaje się lub niszczy bez poprzedniego powtórnego obwieszczenia i wezwania w najbliższym dniu, przeznaczonym do sprzedaży lub zniszczenia, następującym po nadejściu do Urzędu nied. przes.

5. Sprzedaży lub zniszczenia przesyłek oznaczonych w p. 2 należy zaniechać aż do zakończenia wszczętego postępowania. Przesyłki pozostałe po dniu sprzedaży wpisuje się do nowo założonej księgi przechowanych przesyłek.

6. We wszystkich innych wypadkach postępuje się według art. 18.

Art. 20.

Postępowanie z niedoreczalnymi przekazami.

1. Urząd nied. przes. winien zbadać, czy przekazy przedłożone przez urzędy pocztowe (grupy I, II, III i IV) należy uważać istotnie za niedoreczalne, następnie je zebrać i raz w tygodniu (każdej soboty) odesłać do Zawodowej Izby Obrachunkowej № 11, dołączając ich spis. Spis sporządza się podwójnie, oryginał odsyła do Izby Obrachunkowej II, kopję zaś pozostawia u siebie. Spisy zaopatrza się bieżącymi rocznie numerami.

Przekazów nie wpisuje się do ksiąg przechowanych przesyłek.

2. Przekazy należące do grupy I i III oznacza się osobno w spisie sporządzić się mającym według p. 1) i wykazuje w obwieszczeniu wydać się mającym według art. 18 p. 12.

3. Jeżeli uprawniony do odbioru zażąda wypłaty kwoty przekazowej, należy się odnieść do Zawodowej Izby Obrachunkowej II przy podaniu dat w prośbie wyszczególnionych. Izba Obrachunkowa zarządzi wypłatę kwoty za pomocą upoważnienia do wypłaty.

Art. 21.

Postępowanie z przesyłkami bez adresu.

1. Przy odbiorze, otwarciu i poszukiwaniu nadawców przesyłek listowych bez adresu, przedłożonych przez urzędy pocztowe, postępuje się ściśle według przepisów o postępowaniu z niedoreczalnymi przesyłkami listowymi grupy I.

Jeżeli wyszukano adres wysyłającego, należy przesyłkę włożyć do koperty, na jej stronie adresowej umieścić uwagę „list bez adresu napowrót dla w” i odesłać wysyłającemu bez zaliczenia należytości.

2. Tak samo otwiera się zamknięte listy bez adresu, znalezione w nadliczbowych niedoręczalnych paczkach, które oddał wydział paczek brakujących i nadliczbowych własnemu Wydziałowi przesyłek niedoręczalnych celem stwierdzenia adresu wysyłającego lub adresata. Jeżeli wyszukano nazwisko i adres wysyłającego lub adresata, to się go notuje na liście, w przeciwnym razie czyni uwagę, że „adresu wysyłającego i odbiorcy nie stwierdzono”. Zamyka się list następnie nalepką i odsyła własnemu wydziałowi zajmującemu się brakującymi i nadliczbowymi paczkami.

3. Z niedoręczalnymi paczkami bez adresu z napisem „pisma” które wydział paczek brakujących i nadliczbowych oddał wydziałowi niedoręczalnych przesyłek postępuje się tak, jak z niedoręczalnymi przesyłkami grupy I, w art. 2, a jeżeli ani wysyłającego, ani odbiorcy nie wyszukano, to się je zatrzymuje do traktowania według art. 18.

Art. 22.

Postępowanie z przedmiotami zalezionemi.

1. Urząd nied. przes. winien przedłożone przez urzędy pocztowe znalezione nieużywane zagraniczne marki listowe i zagraniczne pieniądze natychmiast sprzedać w banku, a uzyskaną kwotę po potrąceniu wydatków wpłacić w P. K. O. na rachunek Dyrekcji poczt. Na stronie odwrotnej blankietu nadawczego P. K. O. zanotować należy „Przedmioty znalezione”.

2. Przedłożone inne znalezione przedmioty z wyjątkiem krajowych marek, winien Urząd nied. przes. przechować i wykazać w spisach. Kopje tych spisów należy raz miesięcznie, w razie potrzeby częściej rozesłać Urzędowi nied. przes. innych Dyrekcji pocztowych. W miarę potrzeby należy zarządzić poszukiwania, skąd pochodzą przedmioty znalezione.

3. Przedmioty znalezione, przekraczające wartość 2 mk. (k.) ogłasza się w urzędowej gazecie krajowej raz, równocześnie z przesyłkami niedoręczalnymi. Niepodjęte przedmioty znalezione nie przekraczające wartości 2 mk. (k.) sprzedaje się razem z niedoręczalnymi przesyłkami po upływie 3 miesięcy od obwieszczenia, przekraczające zaś wartość 2 mk. (k.) w sześć miesięcy po obwieszczeniu.

4. W razie zażądania zwrotu nieużywanych krajowych marek listowych winna Dyrekcja poczt zarządzić wydanie nowych marek tej samej wartości.

Art. 23.

Przechowywanie załączników.

Załączniki, rejestry i t. p. odnoszące się do przesyłek niedoręczalnych niszczy się po upływie terminu przepisanego dla podjęcia tych przesyłek i pieniędzy.

Art. 24.

Postępowanie z przesyłkami nadliczbowymi i brakującymi.

Postanowienia szczegółowe.

1. Sposób postępowania urzędów pocztowych przy wysyłaniu doniesień o paczkach nadliczbowych i brakujących Urzędowi niedoręczalnych przesyłek, określają art. 22 i 24 instrukcji o paczkach.

Paczki nadliczbowe, odesłane przez urzędy pocztowe na podstawie art. 22 p. b. instrukcji o paczkach, otwiera się w Urzędzie niedoreczalnych przesyłek komisjonalnie pod nadzorem urzędników do tego przeznaczonych, spisuje na nie protokół i odsyła celem doręczenia do miejsca przeznaczenia, o ile wewnątrz przesyłki znaleziono adres odbiorcy lub wysyłającego.

2. Urząd niedoreczalnych przesyłek prowadzi osobno rejestr na nadliczbowe i rejestr na brakujące paczki na druku № 21 w porządku bieżących rocznie numerów i zapisuje w nich wszystkie paczki nadliczbowe i brakujące, ściśle według rubryk.

3. Oprócz tego prowadzi Urząd niedoreczalnych przesyłek na druku № 38 „Spis nadesłanych paczek nadliczbowych“, do którego wpisuje wszystkie nadal jako niedoreczalne, pozostać tam mające paczki nadliczbowe. Spisy zaopatrza się bieżącymi rocznie numerami. Na końcu spisu notuje się niedoreczalne przesyłki nadliczbowe, pochodzące ze spisów poprzednich. Dwa razy na miesiąc, t. j. 15 i ostatniego dnia w miesiącu przesyła każdy Urząd niedoreczalnych przesyłek kopję spisu wszystkim innym Urzędom niedoreczalnych przesyłek Państwa Polskiego.

4. Urzędy niedoreczalnych przesyłek obowiązane są porównywać otrzymywane doniesienia o paczkach brakujących z własnymi wykazami paczek nadliczbowych i w miarę możliwości zarządzić ich wyrównanie, a o ileby to nie było możliwe w ciągu 4 tygodni, winne o tem zawiadomić urzędy interesowane.

5. O przesyłkach nadliczbowych, których nie można odstawić do miejsca przeznaczenia w ciągu 4-ch tygodni, donosi Urząd niedoreczalnych przesyłek tej Dyrekcji pocztowej, w której okręgu leży urząd nadawczy, albo też własnej Dyrekcji poczt, o ile urząd nadawczy nie jest wiadomy.

6. Z paczkami nadliczbowymi, których nie można doręczyć ani adresatowi, ani też wysyłającemu, postępuje się tak, jak ze wszystkimi innymi paczkami niedoreczalnymi.

7. Jeżeli Urząd niedoreczalnych przesyłek otrzyma od oddawczego urzędu pocztowego reklamację (por. art. 24 p. e. instrukcji o paczkach) na paczkę, którą zgłoszono jako brakującą, to winien zbadać na podstawie aktów w tej sprawie posiadanych, czy Dyrekcja poczt będzie mogła orzec stanowczo w kwestji ustalenia odszkodowania, a o ileby były potrzebne jakieś uzupełnienia, zarządzić wyrównanie braków.

Następnie winien Urząd niedoreczalnych przesyłek przedłożyć Dyrekcji poczt odpowiedniemi sprawozdaniem wszystkie papiery, odnoszące się do zaginionej paczki wraz z oświadczeniem wysyłającego, zawierającym wysokość żądanego odszkodowania, albo też jego zrzeczeniem się odszkodowania.

Dalsze zarządzenia w tej mierze wyda Dyrekcja poczt.

Art. 25.

Postanowienia końcowe.

Postanowienia niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą przepisy sprzeczne z niniejszemi postanowieniami, mianowicie w „Tymczasowej instrukcji obrotu pieniężnego za pomocą przekazów pocztowych“ skreślić należy w § 17 cały ustęp 2 od słowa „Przekazy“ do „kwotę“, a w miejsce tego włączyć:

„Niedoreczalne przekazy pocztowe i niedoreczalne przekazy zwrotnej wypłaty zwrócone do urzędu nadawczego, których nie można wypłacić nadawcy z jakichkolwiek powodów, dalej niedoreczalne przekazy pobrań

i zleceń (w razie jeżeli przekaz jest w rękę odbiorcy, to receptis oddawczy) wykreśla się w przekazowej księdze oddawczej (liście przekazowej) i wysyła się w przepisany termin razem z innymi niedoręczalnymi przesyłkami za pomocą wykazu (druk № 7) do Urzędu niedoręczalnych przesyłek. Por. art. 13, p. 6), 7), 9).

Warszawa, dnia 20 sierpnia 1919 r.

№ 22842/740/II.

5.

Wolność od opłaty przesyłek pieniężnych Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (w przyszłości Banku Polskiego).

Przesyłki pieniężne Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (w przyszłości Banku Polskiego) nadawane w urzędach pocztowych jako paczki z podaną wartością (patrz art. 7 tymczasowej instrukcji pocztowej o paczkach — Dz. urz. M. P. i T. Nr. 11 z r. 1919) do oddziałów tejże kasy w Piotrkowie, Kaliszu, Płocku, Łomży, Lublinie, Radomiu, Kielcach, Częstochowie, Włocławku, Sosnowcu, Łodzi, Krakowie, Lwowie, Przemyślu, Drohobyczu, Jarosławiu, Rzeszowie, Tarnowie, Bielsku, Jasle, Nowym Sączu, Wilnie, Białymstoku, Grodnie i Siedlcach i odwrotnie nadawane przez te oddziały do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie, wreszcie nadawane do transportu we wzajemnym obrocie między temi oddziałami należy uważać aż do odwołania za wolne od opłaty pocztowej, ponieważ przesyłki te zawierają pieniądze dla celów pocztowych i wojskowych.

Jako najwyższą dopuszczalną wagę dla tych przesyłek pieniężnych ustanawia się wagę 30 kg.

O nadejściu tych przesyłek zawiadamia się adresatów celem podjęcia w urzędzie.

Warszawa, dnia 3 września 1919 r.

№ 23928/4816/VIII.

6.

Przyznanie tantjemy urzędnikom w dziale telegraficznym.

1. Urzędnikom z działy telegraficznego, t. j. pracującym wyłącznie na aparatach przysługuje prawo tantjemy telegraficznej (dodatek dla pracujących na aparatach Hughe'sa ustanowiony rozp. z 21. I. 1919 Nr. 3061/II, ogłoszonym w Dz. urzęd. M. P. i T. Nr. 2 poz. 5 znosi się).

2. Tantjemę oblicza się według jednostek pracy. Jako jednostkę pracy w tem znaczeniu uważa się odebranie lub odelegrafowanie każdych 10 słów taryfowych.

Za każdą jednostkę pracy przyznaje się:

a) Na aparacie Morse i telefonicznym dla ruchu telegraficznego	0,4 fen.—0,7 hal.
b) Na aparacie Baudot i Siemens	0,6 „ —1,05 „
c) Na aparacie słuchowym (Klopfer)	0,6 „ —1,05 „
d) Na aparacie Hughe'sa	0,8 „ —1,4 „
e) Na aparacie Hughe'sa Duplex	1,0 „ —1,75 „

Jeżeli przy jednym i tym samym aparacie Hughe'sa, Baudot lub Siemens pełni służbę równocześnie dwóch lub kilku urzędników, umiających

pracować na tych aparatach, należy przypadającą tantjemę podzielić pomiędzy nich w równej części.

3. Tantjemę oblicza się tylko za telegramy państwowe, prywatne i meteorologiczne. Za telegramy służbowe tantjemę nie oblicza się.

4. Każdy urzędnik po ukończeniu pracy na danym aparacie winien obliczyć ogólną ilość przyjętych i oddanych wyrazów, wpisać ją do dziennika aparatu w sposób następujący: wypracowano słów taryfowych . . ., służbowych . . ., razem słów . . . i adnotację powyższą stwierdzić własnoręcznym podpisem.

Po północy urzędnik przeznaczony do formowania wykazów ruchu telegramów na dobę—formuje także według załączonego wzoru wykazy słów wypracowanych przez każdego oddzielnie za daną dobę i przedstawia je Naczelnikowi Urzędu.

Zestawienia i obliczania tantjemę ma Naczelnik Urzędu lub przeznaczony do tego urzędnik przy pomocy odnośnych dokumentów sprawdzić i w razie potrzeby uzupełnić lub poprawić.

5. Po sprawdzeniu zestawień wypłaca Kasa Urzędu pocztowo-telegraficznego tantjemę miesięcznie z dołu i to dopiero w miesiącu następnym.

Urzędnicy telegrafu oddelegowani do sztabów wojskowych i innych urzędów z aparatami Hughe'sa i pracujący na tych aparatach pobierają stały dodatek za pracę na tych aparatach w ilości 50 marek względnie 75 koron miesięcznie, o ile w miejscu stałego zamieszkania nie pobierają djet, lub ilość wypracowanych jednostek nie daje im praw na tantjemę w sumie przewyższającej 50 marek względnie 75 koron.

Wypłacenie tantjemę wzamian stałego dodatku wprowadza się od 1-go września 1919 r.

Warszawa, dnia 27 sierpnia 1919 r.

№ 24297/378/VII.

7.

Zmiana art. 19-go Tymczasowych przepisów dyscyplinarnych.

Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 15 sierpnia 1919 roku L. 24297 należy w art. 19. Tymczasowych przepisów dyscyplinarnych (Dz. urz. № 9 z roku 1919) przeprowadzić następujące zmiany:

W drugim ustępie należy liczbę 3 zmienić na 4 i wykreślić zdanie od słowa „czwartym” aż do „pracowników pocztowych”.

Uzasadnienie tego rozporządzenia podano w piśmie z dnia 15 sierpnia 1919 r. L. 24297 skierowanem do wszystkich Dyrekcji.

Warszawa, dnia 15 sierpnia 1919 r.

№ 23809/393/XVI.

8.

Cena blankietów na telegramy władz i urzędów.

W uzupełnieniu okólnika ogłoszonego w Dzienniku Urz. M. P. i T. z dnia 25 sierpnia 1919 r. № 11, poz. 11, o cenie sprzedażnej blankietów na telegramy władz i urzędów (form. 1012) zawiadamia się, iż w miejscowościach gdzie ma obieg waluta koronowa należy pobierać 4 kor. 50 hal. za 1 blok o 100 blankietach.

Uzupełnienie wykazu urzędów pocztowych i telegraficznych.

NAZWA URZĘDU	ZIEMIA	POWIAT	DYREKCJA	Telegraf	Telefon	POŁĄCZENIE POCZTOWE	U W A G A
Oszmiana	Wileńska	Oszmiana	Wilno	—	—	z Wilnem 2	Zakres czyn. urzędowych ogranicza się do korespondencji zwykłej i polecanej
Baranowicze	Mińska	Nowogródek	„	—	—	z pocztą polową № 23	
Solec Zdrój	Kielecka	Stopnica	Lublin			ze Stopnicą	Czyn. na czas sezonu
Ćmielów	Radomska	Opatów	„			z amb. Skarżysko Nadbrzezie	Z pełnym zakresem czynności urzędów.
Rejowiec	Lubelska	Chelm	„			z amb. Lublin—Lwów	
Główno	Piotrkowska	Brzeziny	Łódź			z amb. Warszawa—Kalisz	
Tuliszków	Kaliska	Konin	„	—	—	z amb. Warszawa—Kalisz	
Warszawa 12	Warszawska	Warszawa	Warszawa	—	—	Warszawa 1	
Szepietowo	Łomżyńska	Wysoko-Mazowieckie	„			Warszawa—Grodno	

№ 24290/839/II. 25546/950/II.

9a.

W Y K A Z

reaktywowanych urzędów pocztowych i telegraficznych
w Okręgu Dyrekcji Lwowskiej

za czas od 20 lipca do 20 sierpnia 1919 r.

(Uzupełnienie wykazu, ogłoszonego w Dzienniku Urz. M. P. i T. z 10. VIII. 1919 r. № 10).

NAZWA URZĘDU	POWIAT	NAZWA URZĘDU	POWIAT
Batiatycze	Żółkiew	Perehińsko	Dolina
Baworów	Tarnopol	Płuhów	Złoczów
Bitków	Nadwórna	Podhajczyki pod Lwowem	Przemyślany
Bursztyn	Rohatyn	Podhajce	Podhajce
Buszcze	Brzeżany	Podhorce k. Zło- czewa	Złoczów
Cholojów	Kamionka Stru- miłowa	Potok złoty	Buczacz
Chorostków	Husiatyn	Potutory	Brzeżany
Cucylów	Nadwórna	Proszowa	Tarnopol
Czortków	Czortków	Psary	Rohatyn
Denysów	Tarnopol	Radziechów	Kamionka Stru- miłowa
Dunajów	Przemyślany	Rzęsna polska	Lwów
Firlejów	Rohatyn	Słowita	Przemyślany
Horożanka	Podhajce	Sokolów k. Stryja	Stryj
Janczyn	Przemyślany	Sołotwina	Bohorodczany
Konkolniki	Rohatyn	Stebnik	Drohobycz
Kopyczyńce	Husiatyn	Stojanów	Kamionka Stru- miłowa
Koropiec	Buczacz	Strusów	Trembowla
Kozłów	Brzeżany	Swirz	Przemyślany
Kozowa	Brzeżany	Tarnopol I.	Tarnopol
Krechowice	Dolina	Tarnowica leśna	Nadwórna
Lelechówka	Gródek Jagiel- łoński	Trembowla	Trembowla
Lipowce	Przemyślany	Toporów	Brody
Litwinów	Podhajce	Truskawiec	Drohobycz
Lwów 19	Lwów	Tyśmieniczany	Stanisławów
Łopatyn	Brody	Uście zielone	Buczacz
Marjampol k. Ha- licza	Stanisławów	Weldirz	Dolina
Mikulince	Tarnopol	Werchrata	Rawa Ruska
Monasterzyska	Buczacz	Wiśniowczyk	Podhajce
Narajów	Brzeżany	Witków nowy	Kamionka Stru- miłowa
Niżniów	Tłumacz	Wołkowyja	Lisko
Ohladów	Kamionka Stru- miłowa	Zbaraż	Zbaraż
Olejów	Zborów	Zborów	Zborów
Ossowce	Buczacz	Złotniki	Podhajce
Ożydów	Złoczów		
Pasieczna	Nadwórna		

10.

Mianowania, przeniesienia i wiadomości osobowe.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16-go sierpnia 1919 r. № 3632/Pr. mianowany został inż. Zygmunt Strassburger starszym referentem i włączony do kategorii VI etatu płac.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 16-go sierpnia 1919 r. № 3654/Pr. zwolniony został na własną prośbę ze służby w Zawodowych Izbach Obrachunkowych urzędnik VII kategorii Stanisław Miłosek vel Miłoszek.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 23-go sierpnia 1919 r. № 3692/Pr. zwolniony został na własną prośbę ze służby w Ministerstwie Poczty i Telegrafów pomocnik referenta Władysław Sobolewski.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 23-go sierpnia 1919 r. № 3760/Pr. zwolniony został ze służby w Zawodowych Izbach Obrachunkowych urzędnik kategorii VIII Zygmunt Kurek i przeniesiony do Dyrekcji Poczty i Telegrafów we Lwowie.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 23-go sierpnia 1919 r. № 3742/Pr. posunięty został urzędnik VII kategorii Bronisław Fruziński do kategorii VI etatu płac.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30-go sierpnia 1919 r. № 3810/Pr. został Dyrektor urzędu telegraficznego w Warszawie Jan Zajkowski przeniesiony do służby w Ministerstwie Poczty i Telegrafów.

Dekretem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30-go sierpnia 1919 r. № 3810/Pr. został urzędnik VI kategorii Konstanty Krzemiński zwolniony ze służby w Ministerstwie i mianowany Dyrektorem Urzędu Telegraficznego w Warszawie.

11.

K o n k u r s y .

W Okręgu Lwowskiej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Na posady naczelników urzędów pocztowych:

1. Bircza I/1;
2. Busk I/1;
3. Jaworów I/1;
4. Lubaczów I/1;
5. Tłumacz I/1;
6. Trembowla I/1;
7. Wojniłów I/1;
8. Krystynopol I/2;
9. Sokółów k. Rzeszowa I/2;
10. Żmigród I/2;
11. Izdebnik I/4;
12. Lwów 15, I/4;
13. Narol II/1;
14. Dzików stary II/2;
15. Radymno I/1;
16. Mszana k. Lwowa II/2;
17. Nawarja II/2;
18. Olchowce II/2;
19. Pikulice II/2;
20. Słemień II/2;
21. Wybranówka II/2;
22. Zaborów II/2;
23. Żółtańce II/2;
24. Kamień II/2.

W Okręgu Warszawskiej Dyrekcji Poczty i Telegrafów:

Na posadę Naczelnika Urzędu w urzędzie pocztowym Warszawa 12 z uposażeniem według kategorii VIII etatu plac.

Termin do wnoszenia podań trzy tygodnie, licząc od daty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczty i Telegrafów. (O posady te mogą ubiegać się wszyscy urzędnicy pocztowi tak pragmatyczni jak i klasowi).

12.

Składki na skarb narodowy.

W dalszym ciągu złożyli na skarb narodowy:

Personel urzędu pocztowo-telegraficznego w Częstochowie w miesiącu lipcu kwotę 206 marek 40 fen. zaś w miesiącu sierpniu kwotę 200 marek 52 fen.

Personel urzędu pocztowo-telegraficznego w Złoczowie przy sposobności zaprzysiężenia go na wierność Rzeczypospolitej Polskiej złożył kwotę 545 koron.

Personel urzędu pocztowo-telegraficznego w Wadowicach kwotę 74 korony 50 hal.

Personel urzędu pocztowo-telegraficznego w Trzebini 1 kwotę 43 korony 14 hal. — srebrem i niklem.

Adres Redakcji i Administracji:

Redakcja i Administracja Dziennika ^{urzędowego} Ministerstwa Poczty i Telegrafów mieści się w Warszawie, w gmachu pocztowym, przy Placu Wareckim № 8 (Kancelarja Ministra).

PRENUMERATA:

Prenumerata wynosi dla osób i instytucji prywatnych rocznie 6 mk., względnie 9 kor. Cena pojedynczego numeru 50 fen., wzgl. 75 halerzy. Ogłoszenia za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk., względnie 1 kor. 50 hal.

Polska Pożyczka Państwowa

zabezpieczona całym majątkiem Państwa, jest najpewniejszą lokatą gotówki; przynosi 5% płatne z góry;

krótkoterminowa, spłacona będzie 1-go listopada b. r.;

asygnaty jej można w każdym banku zastawić;

złożyć jako wadium lub kaucję wojskową lub cywilną we wszystkich instytucjach państwowych;

przy złożeniu w depozyt asygnat Pożyczki Państwowej, Polska Kasa Pożyczkowa pobiera o połowę niższą opłatę od ustalonej za przechowywanie innych papierów procentowych;

posiada bezpieczeństwo pupilarne, a więc asygnaty Pożyczki Państwowej mogą być użyte dla lokacji kapitałów osób, pozostających pod opieką lub kuratelą, niemniej kapitałów fundacyjnych, kościelnych, korporacji publicznych, oraz dla konwersji innych papierów pupilarnych;

zapewnia posiadaczom przy wprowadzeniu nowej waluty kurs uprzywilejowany.